

ΣΥΛ. 284
3/684

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΚΑΙ ΒΙΟΣ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΚΑΙ ΜΑΥΡΑΣ

Ψαλλομένη τῇ γ'. τοῦ Μαΐου μηνός.

ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥΛΗ
ΖΑΚΥΝΘΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΕΝ ΙΕΡΕΤΕΙ,

ΑΦΙΕΡΩΘΕΙΣΑ

ΤΗ ΧΡΙΣΤΩΝΥΜΟ ΚΟΙΝΟΤΗΤΙ.

~~~~~  
**ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.**  
~~~~~

Δελφίν
Κ. ΡΩΣΣΟΛΙΜΟΥ.

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Ο ΖΑΚΥΝΘΟΣ»

Κωνσταντίνου Ῥωσσολίου.

1858.

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ζακύνθου αναγνώσας τὴν παρ' αὐτῷ προσαχθεῖσαν σημερινὴν ἱκετήριον, δι' ἧς ὁ Κύριος Κωνσταντῖνος Ῥωσσόλιμος προτίθεται μὲν νὰ ἀνατυπώσῃ τὴν ἀσματοικὴν Ἀκολουθίαν περιέχουσαν καὶ τὸν κατὰ πλάτος Βίον τῶν Ἀγίων Τιμοθέου καὶ Μαύρας, συντεθεῖσαν παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἱεροδιδασκάλου Γεωργίου Ἰωαννουῦλη τοῦ Ζακυνθίου, καὶ τυπωθεῖσαν ἐν Βενετία τὸ 1802· ἐξαιτεῖται δὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν καὶ προστασίαν τῆς Αὐτοῦ Πανιερότητος. Θεωρῶν μὲν ἐξ ἑνὸς τὸ ὀρθὸν τῆς προκειμένης ἐκδόσεως καὶ τὸ ἐπάναγκες καὶ ἐπωφελές τῆς ἀνατυπώσεως αὐτῆς, διὰ τὴν παντελεῖ σχεδὸν ἔλλειψιν τῆς τοιαύτης Ἀκολουθίας τῶν εἰρημένων Ἀγίων, οὓς μεγαλύνει καὶ ὑμνολογεῖ ἡ Νῆσος, καὶ περικλεῇ Ναὸν εἰς τιμὴν αὐτῶν κέκτηται· Ἀφ' ἐτέρου δὲ ἐπαινῶν τὸν εἰς τὰ τοιαῦτα θεοφιλεῖ ἔργα διακαῶς ζῆλον καὶ προθυμίαν τοῦ διαληφθέντος Κυρίου Ῥωσσολίμου, παρέχει τὴν ἀπαιτηθεῖσαν ἄδειαν τῆς ἀνατυπώσεως κατὰ τὴν προγενεστέραν ἐκδοσιν, συσταίνων αὐτὴν ὡς ψυχοφελὴ καὶ λίαν ἐν τοῖς πιστοῖς ἀσπαστὴν καὶ χρήσιμον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ.

Χ. Ἱερὸς Ῥουσιλάτος Ἱερογραμματεὺς.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ.

Ἐκδίδοντες τὴν δευτέραν ταύτην ἔκδοσιν τῆς ἀσματικῆς ἀκολουθίας σὺν τῷ βίῳ τῶν Ἀγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας, σκοπὸς ἡμῶν εἶναι νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸ βιβλίον τοῦτο ὅπως, ἐξ ἐνὸς μὲν εὐρισκόμενον εὐκόλως εἰς τοῦ καθενὸς τὰς χεῖρας, ἕκαστος ὀφεληθῇσεται ἐξ αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς ἡ Ἐκκλησία τῶν μνησθέντων Ἀγίων, εἰς συνοικίαν Μαχαράδου, θέλει ἔχει ὡς ἰδιοκτησίαν τῆς τοῦ σύγγραμμα τοῦτο, καὶ θέλει κάμνει ἀκολουθῶς, ἂν ἡ χρεία τοῦ καλέσῃ, καὶ ἄλλας ἐκδόσεις, ὥστε ἀπὸ τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν θέλει ἀποκτοῦν οἱ χριστιανοὶ τὸ βιβλίον τοῦτο.

Τ Ω,

ΠΑΝΙΕΡΟΤΑΤΩ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ,
ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΩ, ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΩ, ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΩ

Τ Ω,

ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗ: ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΙΟΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

ΚΥΡ. ΚΥΡ. ΝΙΚΟΛΑΩ ΚΟΚΚΙΝΗ.

Ω Σ

ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ ΣΕΒΑΣΜΟΥ

ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑΝ ΕΚΔΟΣΙΝ

ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ.

Παρεβάσθε Ποιμενάρχα!

ΔΕΝ θέλω γαρ εἶν ὀχληρὸς εἰ ἐτόλμησα ἀφιερῶσαι τὴν Β'. ταύτην ἔκδοσιν τῆς ἀσματικῆς ἀκολουθίας σὺν τῷ βίῳ τῶν Ἀγίων ἐνδόξων Μαρτύρων, Τιμοθέου καὶ Μαύρας, τῇ Ὑμετέρᾳ Πανιερότητι, καίτοι ὡς ἀνατύπωσις, βεβαίως, ἥτονα ἔχει βαρύτητα, προσφερομένη δὲ παρὰ τοῦ ὑποφαινομένου, τοῦ ἐξ ἀπαλῶν

ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΗ

Κ Α Ι

ΧΡΙΣΤΩΝΥΜΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ:

δυνάων παρὰ τῇ Θεοστηρίκῳ Ὑμετέρῳ Πανιερότητι ἐν εὐμερείᾳ διατελοῦντος, τρέφοντος ἀείποτε εὐκρινῇ ἀγάπῃ καὶ βαθύτατον σέβας, οὐκ ἀνέλπιστον τυχεῖν τῆς Ὑμετέρας συγκαταβάσεως καὶ προστασίας. Εὐελπιζεται δὲ ἐπὶ τούτῳ μᾶλλον γινώσκων τὴν συμπαινετικήν καὶ ἀγγελικὴν καρδίαν Της, τὴν ἐπαξίως παρὰ πᾶσι, σεβομένην καὶ κηρυττομένην ὡς πατρικῶς ἐνεργοῦσαν ὑπὲρ τοῦ ἐπισκιάζομένου ὑπὸ τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀρχῇ ὀρθοδόξου Ποιμνίου.

Εἰς τὰς προσταγὰς τῆς Ὑμετέρας Πανιερότητος

ὡς πρόθυμος

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων γίνεται, κατὰ τὸ ἱερόν που φησὶ λόγιον. Ἐνθεντοι τῶν εὐλαβεστάτων Ἱερέων, καὶ ἀπάντων τῶν τῆς Κώμης Μαχαιράδων πλείστην εὐλάβειαν, καὶ αἰδῶ μεγίστην πρὸς τοὺς γενναίους· ὀπλίτας τῆς εὐαγγελικῆς παρατάξεως ἔχόντων, καὶ μνήμην πανηγυρικὴν τῇ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὀρισμένη εὐσήμῳ αὐτῶν ἡμέρᾳ ἤτοι κατὰ τὴν τρίτην τοῦ Μαΐου μηνὸς λαμπρῶς ἐκτελούντων, καὶ οὐκ ἀποχρώσεως ἀκολουθίας τῶν ἀθλητῶν λαχόντων, καὶ δὲ ἀξιώσαντων, ἐποίησα τοῦτον τὸν ὕμνον τῇ πρὸς τοὺς ἀριστεὰς Τιμόθεον καὶ Μαῦραν εὐλαβείᾳ θαρρῶν οὐ μύθους Ἡρακλέους ἔχοντα, οὐχ Ἡρωϊκὰς ἀνδραγαθίας τοῦ δυσμαχήτου Ἀχιλλέως ἰσοροῦντα, ἀλλὰ τὰ τῶν ἐνδόξων μαρτύρων τοῦ ἐπουραγίου Βασιλέως ἀγωνίσματα εὐφῆ-

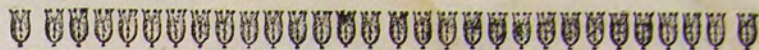
ΕΥΣΕΒΕΙΟΥ

Ι Α Β

ΚΗΤΟΙΟΙΟΙ ΣΟΚΙΠΟΥΚΙΗ

μῶς διατρανοῦντα, τῶν τὴν νοερὰν ἑπτακέφαλον ὕδραν διαμπὰς
κατατομησάντων, καὶ τὰς τῶν ἐν σκότει διαπορευομένων ὀρμη-
τικὰς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐφόδους ἐφ' ἧς ὁ Ἄρχων τῆς εἰρή-
νης ἐπαναπαύεται ὡς πορρωτάτῳ ἀποσοβησάντων, καὶ τῆς ἐαυ-
τῶν νίκης τὰ τρόπαια ἐνδόξως στησάντων, καὶ τῷ ἰδίῳ αἵματι
τὰς ἱερὰς στολὰς αὐτῶν φονιζάντων. Δέξαιτο τοίνυν ποθητὴ μου
Κοινότης χριστῶνυμε τουτί μοι τὸ δῶρον, εἰς ἀκραιφνὲς τεκμή-
ριον τῆς πρὸς σὲ εἰλικρινοῦς μου εὐλαθείας.

Τῆς ὑμῶν εὐσεβείας.
Γεώργιος ἱερεὺς ὁ Ἰωαννουλῆς.

ΜΗΝΙ ΜΑΙΩΙ Γ'.

ΜΝΗΜΗΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΜΕΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΚΑΙ ΜΑΥΡΑΣ.

Ἐσπέρας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν σίχ. σ'. καὶ ψάλλομεν
τῆς ἑορτῆς. γ'. καὶ τὰ παρόντα προσόμοια τῶν Ἀγίων, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Γηθοσύνως φιλέορτοι, ἑορτάσωμεν σήμερον, μνήμην τὴν
πανίερον καὶ πανένδοξον· τῶν ἀθλοφόρων κραυγάζοντες, ἀήτη-
τοι μάρτυρες, δικσώσατε ἡμᾶς· ἀπὸ πάσης κακώσεως, Μαῦρα
ἐνδόξε, σὺν συνάθλῳ τῷ θεῷ Τιμοθέῳ καὶ εὐκλείας συμμετό-
χους, τῆς οὐρανίου ποιήσατε.

Τῶν μαρτύρων τὸ καύχημα, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τῶν
πιστῶν κραταίωμα, καὶ διάσωσμα, τοὺς ἀθλοφόρους ὑμνήσωμεν,
φιλέορτοι σήμερον· βρωμαλέως γὰρ αὐτοὶ τὸν Βελίαρ κατήσ-
χυναν, καὶ ἐκήρυξαν· τὸν Χριστὸν Βασιλέα τῶν ἀπάντων, ὃς
ἀθλήσεως τῷ στέφει, λαμπρῶς αὐτοὺς κατεστέψατο.

Ἐν σταυρῷ ἐτανύθησαν, οἱ ὀπλῖται γηθόμενοι, πάθος τὸ
σωτήριον εἰκονίζοντες, ἐν ᾧ τὸ τέλος τὸ ἅγιον, λαβόντες ἀπέ-
πησαν, πρὸς Θεὸν περιχαρῶς· εἰς ἀγίων σκηνώματα, εἰς τὰ
ἄρρητα, καὶ ἀνέκφραστα κάλλη Παραδείσου, ἐνθα τάξεις τῶν
ἀγγέλων, καὶ τῶν μαρτύρων τὰ τάγματα.

Δόξα ἦχος, πλ. β'.

Δεῦτε πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον ὕμνοις ἐνθέοις τοὺς
γενναίους ἀθλητὰς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καταστέψωμεν· Τι-
μόθεον τὸν ἀήτητον ἀριστεά, σὺν τῇ θεῇ συνάθλῳ Μαῦρᾳ τῇ

στερβῶ, καὶ ἐνδόξῳ μεγαλομάρτυρι, καὶ πιστῶς ἐγκωμιάσωμεν λέγοντες· χαῖρε ξυνωρίς ἁγία καὶ ἀεισέβαστος, ἡ τὴν πλάνην τῶν αἰσχίστων εἰδώλων εὐθαρσῶς καθυβρίσασα, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐνώπιον τῶν τυράννων λαμπρῶς ἀνακηρύξασα· χαίροις δυῶς ἱερωτάτῃ, καὶ χαριτώνυμος ἡ τῇ τρισηλίῳ Θεότητι ἔργωτε καὶ λόγῳ, λατρεύσασα, καὶ θανεῖν δι' αὐτὴν αἰρετίσασα. Χαίρετε ἀθληταὶ μεγαλόνυμοι οἱ ἐν ποικίλαις βασάνοις, καὶ σταυρικῇ προσηλώσει τὰ σώματα παραδιδόντες διὰ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθῆναι καταδεξιμέγον· ὃν μὴ παύεται πρεσβύειν ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ τῶν πίσει καὶ πόθῳ τιμώντων τὴν πανένδοξον μνήμην ὑμῶν

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδος, τὸ φῶς ἱλαρόν,

καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Εἰς τὴν λιτὴν, ἤχος α'.

Τῷ ἔρωτι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης τραυθέντες οἱ πανεύφημοι, πᾶσαν τὴν τοῦ προσκαίρου βίου χλυδὴν κατεφρόνησαν· καὶ τὰ πάθη αὐτοῦ ζηλώσαντες, ἐν σφυρῷ ὡς αὐτὸς δι' αὐτὸν ἐτανύθησαν· καὶ ἐξ αὐτοῦ εἰς οὐρανὸν ἀναβάντες, καὶ τῷ ἀμαραντίνῳ στέφει σεφανωθέντες ἐκ χειρὸς τῆς παναλκυστάτης, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν Τιμόθεος ὁ ἱερόνικος, καὶ Μαῦρα ἡ πανασοίδιμος.

Τῷ τῆς οὐλήσεως αἵματι καταφαιδρύναντες ἑαυτοὺς οἱ γενναῖοι μάρτυρες, ῥωμαλαίως κατὰ τῆς πλάνης ἀντέστησαν ψυχῆς καρτερότητι, καὶ νοὸς τῇ εὐθύτητι· πυρὶ δὲ καὶ βασάνοις ἐγκατετήσαντες, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον Χριστὸς εἰσηγάγετο μετὰ ἀύλων λειτουργῶν, αἰδίως ἀγαλλόμενοι.

Τίς οὐ θαυμάσει τὴν ὄντως ὑπεράνθρωπον καρτερίαν Μαύρας ἐνδόξου τε καὶ ἀηττήτου μεγαλομάρτυρος· ῥωσθεῖσα γάρ

αὕτη σφυροῦ τῇ θείᾳ δυνάμει, θαρσαλέως δριμυτάταις βασάνοις, καὶ ἀνεικίστοις αἰκίαις ἐνεκαρτέρησεν ὡς τοῦ θαύματος φύσις ἀσθενῆς, καὶ εὐπτότης, κατήσχυε τὸν ἀόρατον δράκοντα τὸν τὴν Εὐάν τὸ πάλαι περνίσαντα· καὶ ὡς πύργος ἀρραγῆς τῇ φορᾷ τῶν βασάνων ἀσάλευτος· μέινασα, τρυφᾷ νῦν τοῦ ἀμηνήνου κάλλους, Μαῦρα ἡ σοίδιμος.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

Τῇ ἀθλητικῇ πανηγύρει τῶν ἐνδόξων ἀθλοφόρων στίφος πῖσων συνδράμωμεν σήμερον ὕμνοις ἐνθίοις τὸν σωτῆρα δοξάζοντες τὸν σεπτῶς δοξάσαντα Μαῦραν τὴν ἀήττητον μάρτυρα, καὶ σὺν αὐτῇ, Τιμόθεον τὸν γενναῖον ἐν μάρτυσιν· οἱ καὶ πρεσβεύουσιν ἀενάως ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν μετὰ πόθου, καὶ πίσεως ἑορταζόντων, τὴν πανένδοξον μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά, ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαῖρε ὦ πανσέβαστε δυῶς, χαίροις ξυνωρίς ἡ ἁγία καὶ ἀεισέβαστος, χαίρετε πανένδοξοι Κυρίου μάρτυρες, οἱ σεβρῶς ἀμαυρώσαντες, εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ ταύτην ἐκσέβαντες ἰδίοις αἵμασιν· ὅθεν καὶ λαμπροὺς τοὺς σεφάνους, παρὰ τοῦ σωτῆρος ὦ Μαῦρα, σὺν τῷ Τιμοθέῳ ἐκομίσασθε.

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ξύλου ὁ γενάρχης τῆς Ἑδέμ, βρώσει βασκανία Βελίαρ γέγονεν ἄποικος· αὐθις ὁ σωτὴρ ἡμῶν διὰ τοῦ ξύλου αὐτοῦ, εἰς Παράδεισον ἤγαγε διὸ καὶ ἡ Μαῦρα ταυθεῖσα ἅματε τῷ Τιμοθέῳ σφυρῷ, ἤρθη εἰς τὸ ὕψος τοῦ θείου ξύλου ἐντρυφῶσα ἡδέως, τοῦ τὴν ἀμαρτίαν ἐξαλειφάντος.

Στιχ. τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος.

Βίβλους ἀγαγεῖν τὰς ἱεράς, αἷς χριστιανούς ἐνουθέτεις τοῦ πυρπολῆσαι αὐτάς, προσάξας ὁ τύραννος τοῦτῃ ἀντέφησας, ὡς οὐδεὶς παραδέδωκεν, υἱούς τοὺς ἰδίους, ἐκὼν πρὸς τὸν θάνατον, ἔθεν Τιμόθεε, ἅμα τῇ πανσέπτῳ συνεύῃ Μαύρα τῷ σταυρῷ προσπηγνύει, ἐν ᾧ περ τὸ τέλος ἐχομίσασθε.

Δόξα ἤχος, πλ. δ'.

Ἀστράπτουσα φωτὶ τῆς εὐσεβείας, Μαύρα πανένδοξε ὄψεις μὲν τυράννου ἡμαύρωσας, τῶν δὲ πιστῶν τὰς καρδίας ἐλάμπρυνας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, τὰς εἰδωλικάς σπονδὰς ἐξήραναι· ὑψωθείσα δὲ τῷ σταυρῷ διὰ τὸν ἐν ξύλῳ ὑπὲρ ἡμῶν προσηλωθέντα Κύριον, τὰς οὐρανίους μονὰς εἰς κατοίκησιν ἐκλήρωσω αἰοῖδι· πρέσβευε οὖν δεόμεθα ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἑορταζόντων τὴν πανέορτον μνήμην σου, Μαύρα πανσεβάσμιε.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Δεῦτε πάντων φιλεόρτων συστήματα, ὕμνοις τὴν σεπτὴν ξυνωρίδα ἐγκωμιάσωμεν, Τιμόθεον τὸν μέγαν ἀθλητὴν, καὶ Μαύραν μαρτύρων καλλονὴν, ὡς τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων εὐθαρσῶς ἀποσείσαντες· δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς Χριστῷ, δόξα τῷ στεφανώσαντι, Δόξα τῷ ἐνεργούντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν πρώτην Στιχολ. Κάθ. ἤχος, α'.

Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Μαρτύρων ἱερῶν, ξυνωρίδα συμφώνως· ὑμνήσωμεν πιστοί, Τιμόθεον καὶ Μαύρας, Τριάδα γὰρ ἄκτιστον τῶν τυράννων ἐνώπιον, ἀνεκέρυξαν καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατηδάρισαν,

Θεολογοῦντες ἀξίως, δογμάτων τὰ ἔνθα.

Δόξα ὁμοιον.

Δεσπότην τὸν Χριστὸν, ὡς λαμπρῶς ἐν σταδίῳ, κηρύξαντες σοφοί, ὁρατῶν ἀοράτων, ὑπήνεγκαν στερρώτατα αἰκισμούς τε, καὶ μάστιγας, δυναμούμενοι ἐπιστάσι τῇ θεῷ, ἐξ ἧς ἔλαβον, νικητικά τε βραβεῖα, καὶ δόξης τὸν στέφανον.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, ἤχος, δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῶν τυράννων αἰκισμούς, ὑπέμειναν καρτερικῶς, οἱ γενναῖοι ἀθληταί, ξέσεις τοῦ σώματος δεινὰς, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν κατάφλεξιν καὶ ἀναρτήσεις, Τιμόθεος σαφῶς ὁ μεγαλόνυμος, καὶ Μαύρα ἡ στερρὰ καὶ ἀξιέραςος· καὶ σὺν ἀγγέλοις σήμερον ἐνδόξως ἡ ξυνωρίς ἡ αἰοίδιμος, εὐφραينوμένη, Χριστῷ πρεσβεύει, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, ὁμοιον.

Τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημήσωμεν παιδρῶς, τῶν φιλεόρτων ὁ ἐσμός, ὡς τῶν εἰδώλων ἀληθῶς, ὀλοθρευτάς τε γενναίους, καὶ καθαιρέτας· Τιμόθεον σεπτόν, καὶ Μαύραν πάντιμον, τοὺς ὄντως λατρευτάς Θεοῦ παντάνακτος· ᾧ ἔκτενως πρεσβεύουσιν ἐκάστοτε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων πιστῶς, τὴν ἱεράν τε, καὶ φωτοφόρον, θεῖαν αὐτῶν πανήγυριν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθ. ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν, καὶ λόγον.

Τῇ ἐκχύσει τοῦ αἵματος ἡ σεπτὴ, τοῦ Βελίαρ ἀπέπνιξε διὰ μπάξ, πλάνην, καὶ ἀπέσπασε τῶν ἀνόμων ἀσέβειαν, λαμπρυν-

μένη δόξης, φωτί Τρισηλίῳ τε, καὶ φραττομένη ὀπλῳ, σταυροῦ κοσμοσωτήρος· ὅθεν τὴν ἀγήρω, καὶ αἰδίου δόξαν, ἀξίως ἀπέλαβες ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, Μαῦρα μάρτυς ἀήττητε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν πανέορτον μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ ἄ. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. προκειμένον, ἤχος. δ'. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ. Στιχ. τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Τὸ, πᾶσα πνοή, καὶ εὐαγγέλιον μαρτυρικόν.

Δόξα ταῖς τῶν ἀθλοφόρων.

Καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Τὸ ἰδιόμελον, ἤχος πλ. β'. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Σήμερον ἅπανα ἡ ὑφήλιος, ταῖς τῶν ἀθλοφόρων αὐγάζεται ἀκτίαι, καὶ ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία ὠραϊζομένη τοῖς θαύμασιν ὑμῶν, βᾶ ὑμῖν χαρμωδύνως· θεράποντες Χριστοῦ γνησιώτατοι, καὶ προστίται πιστῶν θερμότατοι, Τιμόθεε πηναοῖδιμε, καὶ Μαῦρα ἀεισέβαστε, μὴ παύσητε πρεσβεύειν ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ, σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον, ιβ'.

Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς, εἰς ε'. καὶ τῶν ἁγίων.

ἤχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ποθὼν ὑμῆσαι τὴν σεπτὴν πανηγυριν τῶν ἱερῶν ἀθλητῶν, δυσωπῶσε λόγε, λόγον μοι χορήγησον, ὡς λόγων πέλων πρύτανις· Τιμοθέου πρεσβείαις τοῦ σοῦ θεράποντος Κύριε, Μαύρας τε πανσέπτου, καὶ μάρτυρος,

Φωνὴν τὴν θεῖαν ξυνωρίς πανθύμαστος ἐνωτισθεῖσα στεφ-
ρῶς, ταῖς βασιάνοις, τὴν ψυχὴν περιέδωκας ἀποθανεῖν ἵνα αὐτὴν, σώσης αἰδίως, καὶ συναγάλλῃ τοῖς μάρτυσιν· οὐπερ σκοποῦ τυ-
χοῦσα, ἰκέτευε ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν πιστῶν ἀνυμνούντων σε.

Καταυγασθέντες ἀστραπαῖς τοῦ πνεύματος ἀστέρεις ὠρθήτε, νοητοῦ ἡλίου, πλάνην ἀμαυρώσαντες ὑμῶν τοῖς σελαγίσμασι Μαῦρα μάρτυς Κυρίου, καὶ ἀθλοφόρε Τιμόθεε. Διὸ λαμπροὺς σεφά-
νους, ἐτύχετε.

Ρ' ὦμῃ τῇ θεῇ ὡς ῥωσθεῖσθαι ἡδύλωνας ζόφον εἰδώλων σεφ-
ρῶς, καὶ τῶν ἀνομούντων, τὴν ὁσφρὺν ἐλέγξασα, τὴν τούτων ἀ-
θεότητα, ἐξεφαύλισας Μαῦρα Χριστὸν τοὺς πάντας κηρύττουσα, εἶναι τοῦ παντός τὸν Κοσμήτορα.

Οὐ δεινотάτων αἰκισμῶν ἐπίτοσις Μαῦρα ἀοίδιμε, τροχῶν οὐκ ἐκτάσεις, οὐ λεβήτων βράσματα ψυχὴν σου ἀδαμάντινον· ἀπεσείσαντο ὅλως τῆς θεῆλης ἀγαπήσεως, ὅθεν νῦν οἰκεῖς τὰ οὐράνια.
Θεοτοκίον.

Χριστὸς ἀνέστη, γηθοσύνως σήμερον πανηγυρίσωμεν· καὶ γὰρ κατεβλήθη, τοῦ σατᾶν ἡ δύναμις· σαυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου μου· τῇ αὐτοῦ δὲ ἐγέρσει εἴγηρε κόσμον τοῦ πτώματος, δόξασοι Θεὸς τριτυπόστατε.

Ὡδή, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τοὺς γενναίους ὀπλίτας μελωδικῶς σήμερον, εἴρος ἀθροισθὲν φιλεόρτων πανηγυρίσωμεν, κράοντες πρόφθασον σὺν Τιμοθέῳ ὧ Μαύρα πάσης περιστάσεως ἡμᾶς λυτρούμενοι.

Α' σεβείας τὴν πλάνην καταβαλὼν Ἁγίε, τὰ ὁσᾶ συνέτριψας ταύτης, ἀνδρειοτάτῳ φρενί· καὶ γὰρ σταυρούμενος οὐδεὶς ἐβόας χωρίσει, ἀγάπης Κυρίου μου, θεῖε Τιμόθεε.

Ταῖς θωπείαις Τυράννου, καὶ δωρεαῖς πάνσεπτοι, χαίρειν προσειπόντες ἐπεὶ περ, ὀρησκεία ὑπαιθρος πέφυκε· κρείττων δὲ, πολυτελοῦς ἀσεβείας, ὅθεν καὶ ὁ Κύριος λαμπρῶς ἐστέφατο.

Ἐν μορφῇ ἀστραπτούσῃ λάμψασα σκάμματι, Μαῦρα τοῦ τυράννου τὰς ὄψεις, ἄρδην ἡμαύρωσας· κάραν δὲ ἐθλασας, τοῦ ἀρχεκάκου ἐντόμως· τοῦ δεινῶς πτομήτορα πάλαι πτνερίσαντος.

Τὸν Χριστὸν ἐν σταδίῳ μεγαλουργὸν ἀνακτα, καθομολογήσασα Μαῦρα δεινῶς αἰκίζεται· καὶ νίκης τρόπαια, ὡς ἀνυψώσασα στέφος, ἐκ Θεοῦ ἀπειλήφε, τὸ τῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Αἱ προρρήσεις τῶν θείων ὑποφητῶν ἔλαβον πέρας ἐπὶ σοὶ Παναγία, Θεὸν γὰρ ἔτεκες· διπλοῦν ταῖς φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις μιᾷ δὲ ὑποστάσει πέλοντα, ὄντως Θεάνθρωπον.

Κάθισμα ἡχος, α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Δυσάδα ἀθλητῶν, ἀνυμνήσωμεν πόθῳ, Χριστὸν γὰρ ἐκτενῶς, δυσωπεῖ τοῦ ῥυσθῆναι, κολάσεως ἅπαντας, τοὺς πιστῶς ἐορτάζοντας, τὴν πανένδοξον μνήμην αὐτῶν οἷς συμφώνως ἐκβοήσωμεν, Μαῦρα σὺν θείῳ συνάθλῳ, ἡμᾶς διασώσατε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ, δ'. Σύμου ἰσχὺς Κύριε.

Βίβλους σεπτὰς ἅς ὁ παράφρων ἠτήσατο, πυρπολῆσαι, μάρτυς οὐκ ἀπέδωκας, ἀλλὰ ἀντέφης· νεανικῶς, ὡς οὐδεὶς μερόπων υἱὸς ἰδίου παρέδωκεν· ἐκὼν ὅθεν μὴ φέρων, Ἀριανὸς σὸν θάρσος, σταυρῷ σὺν Μαύρᾳ προσηλώσατο.

Ὡς νουνεχῆς τὰς παραινέσεις συνεύγουσου, ἡκροῶ μάρτυς

παναοιδιμέ, καὶ τῷ σταυρῷ τῷ ζωοποιῷ· ἐνδυναμωθεῖσα, τῷ σατανᾷ κατεπάλαισας· καὶ ἤρας Μαῦρα νίκης, τὸ τρόπαιον ὑμνοῦσα, Χριστὸν τὸν οὕτω σὲ κρατύνοντα.

Ὅπου εἰσὶ, δύο ἢ τρεῖς ἅμα φησὶν, ὁ Δεσπότης τῷ αὐτοῦ δόγματι, εἶναι αὐτὸν μέσῳ τῶν αὐτῶν, ὅθεν τῇ συνάθλῳ, Τιμότηε ἱερώτατε, συμφώνως τὸν Βελίαρ, αἰσχύνοντες γενναίως, δόξης ἀρρήτου ἀπειλήφατε.

Χαῖρε σεμνή, Μαῦρα μαρτύρων τὸ ἔρεισμα, ἢ τὴν πλάνην, πᾶσιν ἐδαφίσκασα ὁμολογία τῇ εἰς Χριστὸν, καὶ τῇ καρτερίᾳ τιμωρίων ἢ συνθλάσκασα τοῦ ὄφους τὴν κάραν, τοῦ δόλῳ τε τὴν ἔσταν, πάλαι ἀθλίως ἀπατήσαντος.

Ὅπου Θεὸς στέργεται τὰ δυσχερῆ, εὐχερῆ, χρηματίζει, καὶ γὰρ ἡ ἀήτητος φύσεως πέλουσα ἀσθενοῦς, καὶ ὡς εὐπτοήτου τυράννου θράσος κατέβαλε. Τῷ ἔρωτι τρωθεῖσα, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως, οὗ τῆς εὐκλείας ἐκκληρώσατο.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ σαφῶς ἦν Ἰακώβ προεώρακε πέλεις κόρη ἐν σοὶ γὰρ ὁ Κύριος, ἀφορητὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, κατέβη ἀρρήτως, καὶ διὰ σοῦ πάντας ὕψωσεν· οὐράνιον εἰς ὕψος, ὡς θείας εὐσπλαγχνίας, χαῖρε οὖν κόσμου τὸ προσφύγιον.

Ὡδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Σὺ τραχήλῳ τρισμάκαρ, οἱ τοῦ σκότους προασπισταὶ προσεπέδησαν· βαρύτατον λίθον, καὶ τροχῷ μεταρσίως αἰρόμενοι, σοῖς ὠτίοις ὠθουν πυρακτουμένους ὀβελίσκους, οἱ τὰς κόρας βαβαὶ κατεξώρυσαν.

Τῶν ἁγίων ἀγγέλων, αἱ δυνάμεις ὀρῶσαι θάμβει συνεχίχοντο, τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν, ὡς γὰρ λίθοι ἀδάμαντες ὠρῆτε· ἀρραγεῖς

αἰκίαις, διὸ δὴ ἄγαν χαρμωδύνως, σὰς ψυχὰς τῷ Κυρίῳ προσήγαγον.

Τὴν σελήνην ἀπείργει, τῆς ἀκτίνος ἡλίου ἢ ἀντίφραξις γῆς, σὲ δὲ Μαῦρα πλάνης, ἡ ὁμίχλη οὐδόλως ἡμαύρωσεν· ἀλλὰ γενναϊόφρων στερρόως ἐβόας τῷ τυράννῳ, Χριστὸν μου σέβω, καὶ εἰ αὐτόν σφαγιάζομαι.

Τὸν Χριστὸν ὀλοφύχως, ὃ δυὰς ἱερὰ ὄντως ποθήσασα, πλείστοις τοῖς βασάνοις, σώματα στερρόως παρεδώκατε· ὡς ὀπλῆται θεῖοι, ὡς ὀπαδοὶ αὐτοῦ, καὶ δόξης, συγκληρονόμοι, καὶ συμμέτοχοι.

Οὐ θωπεῖται τυράννου οὐ δεινῶν αἰκισμῶν Μαῦρα ἐπίτασις οὐ δ' αὐτοῦ θανάτου ἡ σκληρὰ μάστιξ ὅλως τε ἴσχυσε· τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, χωρίσει σε ὡς ἀθληφόρε, ὅθεν στυγρῶ δεινῶς ὠμίλησας.

Θεοτοκίον.

Ὁ προφῆτης ἑώρα, ὑπερκείμενον ὄρος σὲ ὡς μητρόθεε, ἐξ οὗ καὶ ἐτμήθη, λίθος ὑπὲρ φύσιν, καὶ ἐθλάσε· πλάνην τῶν ἐιδώλων, πηγάσας κόσμῳ σωτηρίαν· χαῖρε οὖν Θεοτόκε παντάνασσα.

Ὡδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι σωτήρ.

Ἐν διαυγίᾳ φαιδρῇ, ἥλιος ὥφθης ἀείφωτος, θαυμάτων μαρμαρυγαῖς, στίλβουσα ὑφήλιον, δυὰς χαριτώνυμε· Μαῦρα γενναϊόφρων, καὶ πανσέβασε Τιμόθεε.

Τὰ ὄργια τῶν ἐνθῶν, κατέβαλες γενναιότατα, καὶ ποιητὴν τοῦ πάντος, Χριστὸν ἀνεκήρυξας, πρὸς ὃν ἀνεπέτασας στυρωθεῖσα Μαῦρα, ἀγαλλομένη σὺν τοῖς μάρτυσι.

Τὰς ἄρσεις ἐπὶ τροχοῦ, καὶ τῶν λεβήτων τὰ βράσματα, ὑπέφερες σθερρῶς, Μαῦρα παναοίδιμε, πάθος κοσμοσώτηρον προσζηλοῦσ' ἱκρίῳ, ἅμα συνεύῳ προσήλωθε.

Στεφάνοις ἀθλητικοῖς, παρὰ τοῦ πάντων δεσπόζοντος, δυὰς

μαρτύρων σεπτῇ, λαμπρῶς ἐκοσμήθητε, καὶ δόξης τῆς κρείττονος κοινωνοὶ ὠφθέντες, ἡμᾶς φρουρεῖται ἱκετεύομεν.

Θανάτῳ σου στυρικῷ, δοξάσασα Παντοκράτορα, ἐδόξασε θυμαστώς, νάόν σου τοῖς θαύμασιν ἀπείροις ὁ Κύριος, Μαῦρα στερρότατη, τῶν μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον.

Ἐξαναστάς ὁ Χριστός, ὡς ἐκ παστάδος τοῦ μνήματος, τριήμερος ἐκ νεκρῶν, τὸ χαῖρε προσεῖρήκε, τῆς λύπης ἀντίθετον σεπταῖς μυροφόροις· τέρπου πιστῶν δὴ τὰ συστήματα.

Κοντάκιον ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γηροσύνως σήμερον ἡ Ἐκκλησία, εὐφημεῖ γεραίρουσα τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ· Μαῦραν μαρτύρων τὸ ἔρεισμα, καὶ ἀριστέα, Τιμόθεον ἐνδοξον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν δυνάδα Χριστοῦ ἀνυμνήσωμεν ὡς φιλέοργοι, τὸ θανεῖν γὰρ ὑπὲρ τὸ ζῆν διὰ Χριστὸν ἡρετήσαντο οἱ μακάριοι τυράννων ἀπειλὰς μὴ πτοηθέντες, πυρὸς ὀδύνην, ἄρσεις τροχῶν, καὶ λεβήτων βράσματα ἀνδρειακῶς καθυπέμειναν· καὶ γενναίως τοῖς βασάνοις προσκαρτεροῦντες, συμφώνως τοῖς ἀνόμοις κατὰ Παῦλον ἔλεγον· τίς ἡμᾶς χωρίσει τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης; οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐκ ὀδύνη, ἀλλ' οὐδ' αὐτὸς ὁ θάνατος· διὸ στυροῦσιν ἐπὶ ξύλου Μαῦραν μαρτύρων τὸ ἔρεισμα, καὶ ἀριστέα Τιμόθεον ἐνδοξον.

ΤΩ: ΑΥΤΩ: ΜΗΝΙ Γ'.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΚΑΙ ΜΑΥΡΑΣ.

Μαρτυρίου ὡς λάμψας ἀκτῖνας Μαῦρα,

Ὅπως Σατᾶν γε ἡμβλυνας ἱεὶ μάρτυς.

Τῇ τριτάτῃ σταυρῷ Τιμόθειος ξὺν Μαυρ', ἤρθη.

Μεγάλῃν τῇ ἀληθείᾳ πρόνοιαν, καὶ ἀνεκδιήγητον τὴν κηδε-
μονίαν ἀγαπητοί μου ἔδειξεν ὁ μεγαλόδωρος Κύριος εἰς ἡμᾶς
τούς ἀνθρώπους ὁποῦ εὐρισκόμεθα ὑπὸ κάτω ἀπὸ τὴν Σελήνην,
καὶ καθ' ἡμέραν δείχνει καθὼς ἡμποροῦμεν νὰ ἰδοῦμεν καὶ ἀπὸ
αὐτὴν τὴν σύνθεσιν τῶν οὐρανίων σωμάτων. Καὶ ἀπὸ τὴν ἀπα-
θῆτων οὐσίαν, καὶ ἀπὸ τῆς ἀκαταπαύστου κυκλικῆς κινήσεως, τὰ
ὁποῖα ὅλα ὡσὰν ὁποῦ μετέχουν τρόπον τινὰ τῆς αὐτοῦ αἰωνιό-
τητος, μεταδίδουσιν εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν, τὴν διαμονήν· διὰ νὰ μὴν
ἔλθωσιν εἰς τελείαν φθοράν μετ' τὴν πολυκαιρίαν· πλάττωντας μετ'
τὴν παντοδυναμίαν τοῦ ἀπὸ μίαν, καὶ τὴν αὐτὴν ὕλην διάφορα
γένη, καὶ ἄπειρα εἴδη ἀτόμων· ἀνίσως λοιπὸν εἰς τὰς φθαρτάς,
καὶ κατωτέρας οὐσίας τῶν γηίνων ὄντων τόσῃν μεγάλῃν πρό-
νοιαν ἔδειξεν ὁ φιλόανθρωπος Θεός, πόσῃ ἀνωτέρα, καὶ ἀσύγ-
κριτος εἶναι ἐκείνη ὁποῦ εἰς τὰς ὑπερτάτους, καὶ πνευματικὰς οὐ-
σίας ἔδειξε λέγων δὴ τὰς ψυχὰς μας; ἐπειδὴ μὴν ἡμπορῶντας
τὸ πέλαγος τῆς ἐλεημοσύνης νὰ ὑποφέρῃ τὸν ἀθάνατον θάνατον
τῆς ψυχῆς μας ὁποῦ ἡ παράβασις τοῦ Ἀδὰμ, ἐπροξένησεν, ἔγινεν
ἄνθρωπος ὁ Θεός, καὶ μετ' τὸν ἐδικόν του σταυρικόν θάνατον, ἐ-
χάρισεν εἰς ἡμᾶς τὴν οὐράνιον ζωὴν, τὴν ὁποίαν δὲν τὴν περι-
κλείει κανένας ὅρος, ἤγουν εἶναι αἰώνιος· τρυφῶντες εἰς αὐτὴν

κατὰ δύναμιν τὴν γλυκεῖαν καὶ φαιδρὰν λαμπρότητα, τῆς ὑπε-
ρουσίου ἐκείνης οὐσίας, καὶ τριφαοῦς Θεότητος τοῦ ἐνός καὶ μό-
νου Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἀρχή, καὶ τὸ τέλος κάθε ὄρου καὶ
εἰς τὸν ὁποῖον ὅλοι τρέχουμεν, καὶ εἰς αὐτὸν ἀναπαυώμεθα, καὶ
ἀπ' αὐτὸν συρώμεθα καθὼς ὁ μαγνήτης τὸ σίδηρον, καὶ τὸ κέν-
τρον τὸν κύκλον· εἰς αὐτοῦ λοιπὸν τὴν ἀγάπην τρωθεῖσα ἡ μα-
καρία αὕτη дуās, τὸ ἅγιον ζευγος· ἡ θεία ξυνωρίς, τὸ εὐλογη-
μένον λέγω ἀνδρόγυνον· Τιμόθεος ὁ λαμπρὸς ἥρωας καὶ γενναῖ-
ος ὁπλίτης τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, καὶ Μαῦρα ἡ ἀββενό-
φρων, καὶ πανσεβάσμιος, οἱ ὁποῖοι βλέπωντες τότε τὴν εὐσέβειαν
νὰ μυστηρίζεται ἀπὸ τοὺς εἰδωλολατροῦντας, καὶ τὴν ἀπάτην νὰ
ἐγκωμιάζεται, βουνὰ, ὄρη, νάπαι, ὁδοὶ ἀέρας νὰ μολύνωνται ἀπὸ
τὰς μιὰς θυσίας· τὸν ἥλιον νὰ καπνίζεται, τὴν γῆν νὰ μιμί-
νεται, τὸν οὐρανὸν νὰ ἀτιμάζεται, τὸν παντοκράτορα Θεὸν ὁποῦ
δοξάζεται ἀπὸ ὅλην τὴν πνοὴν νὰ ὑβρίζεται ἀπὸ τὸ στόμα τῶν
ἀσεβῶν, ἀναψε μία μεγάλη πυρκαϊὰ ζήλου, καὶ εὐλαβείας εἰς τὸ
στήθος τῶν μαρτύρων· δὲν ὑποφέρουν νὰ βλέπουν νὰ λατρεύεται,
ἡ Κτίσις παρὰ τὸν Κτίσαντα· δὲν βαστοῦν νὰ βλέπουν τὸ φρι-
κτὸν ἐκεῖνο ὄνομα τοῦ ὑψίστου νὰ σμικρίνεται, καὶ νὰ καταβιβά-
ζεται εἰς χρυσόν, καὶ ἄργυρον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· δὲν ἡμ-
ποροῦν τέλος πάντων νὰ βλέπουν τοὺς λογικοὺς ἀνθρώπους ἐν
σκότει διαπορευομένους, λέγων νὰ πράττουν, νὰ ἐνεργοῦν, καὶ νὰ
ἐργάζωνται, ὡς ζῶα ἄλογα κυβερνόμενοι μετ' μοναχὴν τὴν ἄλο-
γον ὁρμὴν, καὶ μετ' ἐκείνην τὴν σφαλερὴν δόξαν ὁποῦ τὸ πάθος,
χωρὶς ὁρθὸν συλλογισμόν, καὶ ἀσφαλῆ συμπεράσμα εἰς τὸν ἐ-
σκοτιμένον τοὺς νοῦν ἐχρωμάτιζεν· ὅθεν δυναμωθέντες, καὶ καθ-
οπλισθέντες οἱ ἅγιοι μετ' τὴν πανοπλίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος,
ὁρμησαν μετ' μεγαλοψυχίαν εἰς τὸ μέσον τῆς εἰδωλικῆς πλάνης,
τὴν ὁποίαν ὑβρίζωντάς τιν ἀφόβως, ἀφάνισαν τὴν δύναμιν τῆς,
καὶ ἐνέκρωσαν κατὰ κράτος τὸν ἀρχηγόν τῆς Διάβολον, πνίγων·

τας μέσα εις τὰ ἀθλητικά των αἵματα, καὶ αὐτόν, καὶ τὴν ἀπάτην, ὅπου μὲ αὐτὴν τὸν Κόσμον σχεδὸν ὅλον ἀπατοῦσεν· ἀλλ' ὁμως διὰ νὰ μάθετε ἀκροαταὶ μου καταλεπτῶς τῶν μαρτύρων τὴν ἐνθεον πολιτείαν, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐνδόξου των ἀθλήσεως, κάμνω ἀρχὴν σὺν Θεῷ, καὶ προσέχετε παρακαλῶ μετ' εὐλαβείας, εὐσεβεῖς μου ἀκροατήριον.

Οὗτος ὁ ἐνδόξος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Τιμόθεος, ἦτον ἀπὸ ἑνα χωρίον τῆς Θεβαΐδος Πενάπέων ὀνομαζόμενον, ἀπὸ Γονεῖς εὐσεβεῖς, καὶ ἐναρέτους· εὐθὺς λοιπὸν ὅπου ἀπεγαλακτίσθη ὁ ἅγιος, ἐδόθη ἀπὸ τοὺς γεννήτοράς του εἰς ἕνα ἐνάρετον, καὶ Θεοσεβῆ διδάσκαλον, διὰ νὰ μάθῃ τὰ ἱερὰ γράμματα· ὅθεν ὡς ἀγχινοὺς ἤρουν καλονούσης ὅπου ἦτον, ἔμαθε εἰς ὀλίγου καιροῦ διδάστημα ὅσα τοῦ ἦτον ἀρκετὰ διὰ νὰ καταλάβῃ καὶ τὸν ποιητὴν του, καὶ μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ τῆς ψυχῆς του τὴν εὐγένειαν, καὶ ἀθανασίαν, καὶ τοῦ προσκαίρου τούτου Κόσμου τὴν φθοράν, καὶ ματαιότητά· ἔλαβε λοιπὸν κατὰ τοὺς ἱεροὺς νόμους τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας διὰ σύζυγόν του, τὴν αἰδιμόν, καὶ ἀξιέραστον Μαύραν· γυναῖκα μὲν κατὰ τὴν φύσιν, ἀρρενοπὸν δὲ φρόνημα ἔχουσαν· μὲ τὴν ὁποίαν πολιτευόμενος ὁ ἅγιος ἁγίαν, καὶ μακαρίαν ζωὴν, ἐθαυμάζετο ἀπὸ ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ ἀκαταπαύστως ἐγκωμιάζετο· βλέπωντας ὁμως ὁ ἀρχιερεὺς τῆς Θεβαΐδος τὴν θαυμαστὴν πολιτείαν τοῦ ἁγίου, καὶ ἀκούοντας κοινῇ ψῆφω τὸν ζῆλον τῆς εὐσεβείας του, τὸν ἐτίμησε μὲ τὸ ἀξίωμα τῶν κληρικῶν, καὶ τὸν ἔκαμε ἱερέα καὶ διδάσκαλον νὰ διδάσκῃ τὸν λαὸν τοῦ Χριστοῦ τὴν εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν, καὶ νὰ στήρῃ εἰς τὴν ἀλήθειαν τοὺς Χριστιανούς νὰ μὴ δειλιάζουν εἰς τοὺς διωγμοὺς καὶ βάσανα, ὅπου οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀληθείας εἰς τοὺς εὐσεβεῖς τότε ἔκαναν· ὅθεν μιμούμενος ὁ ἅγιος τὸν διδάσκαλον Χριστόν· ἐδίδασκεν ἀκαταπύστως τοὺς εὐσεβεῖς, ἐνουθέτει μὲ ἔργον, καὶ λόγον τοὺς πάντας· ἐστήριζεν εἰς τὴν ὁρθόδοξον πίστιν, τοὺς

κλονουμένους· ἐρμήνευε καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἑλληνας νὰ ἀφήσουν τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, καὶ νὰ πιστεύουν εἰς ἕνα, καὶ μόνον ἀληθινὸν Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις γνωριζόμενον, ὁ ὁποῖος διὰ μόνην του εὐσπλαγχτίαν ἔστειλε τὸν μονογενῆ του υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν εἰς τὸν Κόσμον, διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν πλάνην τοῦ δαίμονος ὅπου ἐγελοῦσε τοὺς ἀνθρώπους, καὶ νὰ δείξῃ εἰς ἡμᾶς ὁδὸν σωτηρίας· ταῦτα οἱ μὲν Χριστιανοὶ ἀκούοντες, ἠὺφραίνοντο, καὶ ἐσπερώοντο εἰς τὴν εὐσέβειαν, εἰ δὲ Ἕλληνες ἄφηναν τὴν ἀσέβειαν, καὶ ἐρχόμενοι εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου Τριάδος· δὲν ἀπέρασαν λοιπὸν παρὰ μόνον εἴκοσι ἡμέραις, ἀφοῦ ἐνώθη μὲ τὴν μακαρίαν Μαύραν ὁ ἅγιος, ὅπου ἐδιαβάλλη ἀπὸ τινὰς εἰς τὸν ἡγεμόνα τῆς Θεβαΐδος Ἀριανόν, ὡς κληρικὸς, καὶ διδάσκαλος τῶν Χριστιανῶν· ὁ ὁποῖος ὄντας σκευὸς τοῦ Διαβόλου, καὶ πικρὸς ἐχθρὸς τῶν εὐσεβῶν, ἀναφε ὅλος ἀπὸ ἄλογον, καὶ θηριώδη θυμόν, καὶ εὐθὺς ἔστειλε τοὺς ὑπηρέτας τῆς πλάνης, καὶ ἀρπάξαν τοὺς ἁγίους, καὶ τοὺς ἤφερον ἔμπροσθεν τοῦ τυράννου, καὶ χωρὶς καμμίαν ἄλλην ἐρώτησιν βλέπωντας αὐστηρὰ πρὸς τὸν ἅγιον, τὸν ἐπρόσταξεν εὐθὺς νὰ ὑπάγῃ νὰ τοῦ φέρῃ τὰ ἱερὰ βιβλία ὅπου ἐδίδασκε τοὺς Χριστιανούς, μὲ σκοπὸν ὁ υἱὸς τοῦ Διαβόλου νὰ τὰ κατακαύσῃ, διὰ νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ στηρίξῃ τοὺς Χριστιανούς εἰς τὴν ὁρθόδοξον πίστιν. Ἀλλ' ὁμως ὁ μέγας στρατιώτης τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Τιμόθεος, χωρὶς νὰ δειλιάσῃ μήτε τοὺς φοβερισμοὺς τοῦ τυράννου, μήτε τὴν σοβαρότητά του, ἀλλὰ μήτε αὐτὸν τὸν ἴδιον θάνατον, ἀπεκρίθη μὲ θάρρος καὶ εἶπεν· Ὡ ἡγεμὼν· καὶ ποῖος φρόνιμος πατὴρ ἔδοκε θεληματικῶς τὰ παιδιὰ του εἰς τὸν θάνατον; ἀνίσως λοιπὸν, καὶ ὁ φιλόπαις πατὴρ νικημένος ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς φύσεως δὲν προδίδει εἰς θάνατον τὰ σαρκικά του παιδιὰ, ἐγὼ ἔχω νὰ παραδώσω τὰ πνευματικά μου παιδιὰ λέγω τὰ ἱερά μου βιβλία εἰς τὰ

μιαρά σου χέρια· μὴ γένοιτο τοῦτο ποτέ· ἔτοιμος ναί εἰμαι νὰ ἀποθάνω παρὰ ν' ἀκούσω τὰς ἀθέους σου προσαγάς· ταῦτα λοιπὸν ὡς ἤκουσεν ὁ παράνομος τύραννος, ἐγέμισεν ὁλος ἀπὸ θυμὸν, καὶ προσάξει νὰ καύσουν καλὰ εἰς τὴν κάμινον σουθλία σιδηρὰ ἕως νὰ κοκκινήσουν, καὶ ἔτι ἀναμένα νὰ τὰ βάλουν εἰς τὰ ὠτία τοῦ μάρτυρος· εὐθὺς λοιπὸν ὁ λόγος τοῦ ἔργον ἐγένετο, καὶ ἐμβάνωντάς τα εἰς τὰς ἀκοάς τοῦ ἥρωος οἱ στρατιῶται, ἔπεσον χαμαὶ ἡ κόραις φεῦ τῶν ὀφθαλμῶν του· ταύτην τὴν πικρὰν τιμωρίαν ὑπομένωντάς την ὁ ἅγιος γενναίως διὰ τὸν Χριστὸν, ἔλεγε μὲ τὸν μακάριον Παῦλον· τίς ἡμᾶς χωρίσει τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις; ἢ στενοχωρία; ἢ λιμός; ἢ διωγμός; ἢ κίνδυνος; ἢ μάχαιρα; ἢ γονὺν τύραννε πικρέ· νομίζεις πῶς μὲ παρόμοιαις παιδεύσεις θέλει δυνηθεῖς νὰ μὲ χωρίσης ἀπὸ τὸν Χριστὸν μου; πλανᾶσαι· ἐπειδὴ δὲν μὲ χωρίζει ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ δεδοξασμένου μου σωτῆρος μήτε θλίψις, μήτε στενοχωρία, μήτε πείνα, μήτε ἐξορία, μήτε βάσανα, καὶ φυλακαίς, ἀλλὰ μήτε αὐτὸς ὁ θάνατος ὡς ἂν ὁποῦ δὲν εἶναι ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ, πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι· τοῦτο γενομένου ἄναψε πάλιν ἀπὸ θυμὸν ὁ τύραννος, καὶ ἐπρόσταξε νὰ βάλουν τὸν μάρτυρα ἐπάνω εἰς ἓνα τροχόν, ὁποῦ εἶχαν ἔτοιμον διὰ νὰ κατακοποῦν τὰ μέλη του ἢ νὰ καταπεισθῇ εἰς τοῦ Ἀριανοῦ τὰ προσάγματα, ἢ νὰ λάβῃ τὸν πρεπούμενον θάνατον· ἔδεσαν λοιπὸν οἱ ὑπηρεταὶ τῆς πλάνης τὸν ἅγιον ἐπάνω εἰς τὸν τροχόν, καὶ γυρίζοντας μὲ ὀρμὴν τὸν τροχόν, τὰ καρφία, ὁποῦ ἦχον ἐμπηγμένα εἰς αὐτὸν, ἐξέσκληζαν ἀνηλεῶς τὰς σάρκας τοῦ ἀθλοφόρου· καὶ τούτου γενομένου, ὑπόφερε γενναίως ὁ ἅγιος, καὶ ἔφαλλε λέγωντας· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι· καὶ πάλιν οὐ φοβηθήσομαι κακὰ ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· βλέπωντας ὁμοῦς ὁ παράνομος ἡγεμὼν τὴν ὑπομονὴν τοῦ ἁγίου, καὶ πῶς εἰς μίαν στιγμὴν ἐμφανισθεὶς ὁ Χριστὸς τὸν ἰάτρευσε ἀπὸ τὰς

πληγὰς τοῦ μὴ ἀφήνωντας μικρὸν σημεῖον τῶν προτέρων τοῦ πληγῶν, καὶ μὴ ἔχων τί ποιῆσαι, ἐπρόσταξε νὰ βάλουν ἓνα σαλιθάρι εἰς τὸ στόμα τοῦ μάρτυρος, καὶ νὰ δέσουν καὶ μίαν μεγάλην πέτρην εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ καὶ ἔτι νὰ τὸν τριγυρίζουν εἰς ὅλην τὴν χώραν, καὶ ἔπειτα νὰ τὸν κρεμάσουν ἐπάνω εἰς ἓνα δένδρον, καὶ τούτου γενομένου ὑπομένωντας ὁ ἅγιος, τῷ τυράννῳ μὲ θάρρος ἔλεγεν· ὦ τύραννε· μὴ νομίζης πῶς μὲ τοιαῦτα βάσανα θέλει δυνηθεῖς νὰ μὲ σαλεύσης ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξον πίσιν, ἐγὼ ὡς τρυφᾶς σοχάζομαι τὰ βάσανά σου· καὶ μὲ χαρὰν δέχομαι τὰς τιμωρίας σου· ἐπειδὴ αὐτὰ μοῦ προξενοῦν αἰώνιον τὴν εὐφροσύνην, καὶ ἀθάνατον τὴν χαρὰν· ἄμποτε καὶ ἐσὺ ὦ τετυφλωμένος τύραννε νὰ ἀνοιγῇς τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς σου, καὶ νὰ ἑθλεπῇς τὴν ἀλήθειαν· νὰ ἀπαρτήσης τὸν Διάβολον, καὶ νὰ πιστεύσης εἰς τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν· ταῦτα ἀκούωντας ὁ τύραννος ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ μάρτυρος, ἐξέπλῃ εἰς τὴν παρρησίαν του, καὶ τότε τὸν μὲν ἅγιον τὸν ἔβαλεν εἰς φυλακὴν, ἕως δευτέραν ἐξετάσιν· τὴν δὲ Ἀγίαν Μαύραν ἐδοκίμαζε μὲ κολακείαις καὶ καλοπιάσματα, νὰ τὴν ἀπκτήσῃ νὰ λατρεύσῃ τὰ εἰδωλά· λοιπὸν τὴν ἔκραξεν ἐμπροσθέν του, καὶ τῆς λέγει· ὦ Μαύρα· σοχάσου καλὰ νὰ πονέσης τὴν νεότητά σου, καὶ τὴν γλυκυτάτην σου ζωὴν, καὶ νὰ καλλωπισθῇς αὖριον διὰ νὰ προσφέρῃς τὴν οὐσίαν σου εἰς τοὺς Θεούς· καὶ ἀνίσως καὶ μὲ ἀκούσης, μεγάλας τιμὰς καὶ εὐεργεσίας θέλει λάβεις ἀπὸ ἐμὲ, εἰδὲ καὶ μὲ παρακούσης, βάσανα καὶ τιμωρίας θέλει σοῦ δώσω, καθὼς καὶ τοῦ ἀνδρός σου. Ταῦτα ἀκούσασα ἡ ἁγία ἀπὸ τὸ μικρὸν στόμα τοῦ τυράννου, ἀπεκρίθη· ἀσεβέσατε καὶ πάσης ἀνομίας πεπληρωμένοι, οὔτε τὰς εὐεργεσίας σου θέλω, οὔτε τὰ εἰδωλά σου προσκυνῶ, οὔτε ταῖς τιμωρίαις σου φοβοῦμαι, ἐπειδὴ ἐγὼ τὸν Χριστὸν μου λατρεύω, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ὀρατὰ καὶ ἀόρατα· αὐτὸν σέβω, αὐτὸν προσκυνῶ, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην

τω εἶμαι ἐτοιμὴ νὰ ἀποθάνω διὰ νὰ ζῶ με αὐτὸν αἰῶνια εἰς τὸν οὐρανόν· τὰ δὲ εἶδωλα ὁποῦ ἐσὺ προσκυνᾷς ὡς Θεοὺς, τὰ περιγελῶ· ἐπειδὴ εἶναι ξύλα κωφά, καὶ ἀναίσθητα ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐσὲ ἀκόμη, ὁποῦ εἶσαι εἰς τοιαύτην πλάνην· ταῦτα ὡς ἤκουσεν ἀπροσδοκῆτως ἀπὸ τὴν ἁγίαν ὁ παράνομος ἡγεμῶν, ἔγινεν ὡς θηρίον ἀπὸ τὸν θυμὸν, καὶ ἐπρόσβαλε τοὺς στρατιώτας νὰ κόψουν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τῆς μάρτυρος· μετὰ ταῦτα ἐπρόσταξε καὶ ἔκοψαν τὰ δάκτυλα τῶν χειρῶν τῆς· ταῦτα πᾶσχουσα ἡ ἁγία, ἐδέετο πρὸς Θεὸν λέγουσα· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθὼν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σταυρωθῆναι ἐπὶ ποντίου πιλάτου διὰ τὴν λύτρωσιν τοῦ Κόσμου, αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα Πανβασίλευ ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ τὴν δούλην σου, καὶ ἐνδυναμώσόν με νὰ ὑπομείνω ἕως τέλους τὰ μαρτύρια διὰ τὴν ἀγάπην σου, διὰ νὰ γένω κοινωνὸς τῶν παθημάτων σου, καὶ συμμέτοχος τῆς Βασιλείας σου. Ἀμήν.

Ταῦτα λέγουσα ἡ ἁγία δὲν ἔλειπεν ὁ ἑτοιμος βοηθὸς τῶν εἰς αὐτὸν ἐλπίζόντων Θεὸς νὰ ἐνδυναμώσῃ τὴν ἁγίαν διὰ νὰ κατασχῇ τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους Διάβολον. Βλέπωντας λοιπὸν τὴν ἀνδρείαν τῆς μάρτυρος ὁ τύραννος, ἐπρόσταξε νὰ γεμίσουν ἓνα μέγαλον λέβητα νερόν, καὶ νὰ τὸ βράσουν καλῶς, ἔπειτα νὰ βάλουν εἰς αὐτὸ μέσα τὴν ἁγίαν γυμνὴν νὰ καταφλεχθῇ· ὁ δὲ Θεὸς ὁποῦ ἐδρόσαιε ποτὲ παραδόξως τὴν κάμινον εἰς τὴν Βαβυλῶνα, καὶ δὲν ἐκατάκαυσεν τοὺς τρεῖς παῖδας, αὐτὸς μετέβαλε καὶ τοῦ νεροῦ τὴν θερμότητα εἰς τὴν φυσικὴν του ψυχρότητα, καὶ μένουσα ἡ ἁγία ἀφλεκτος, ἔψαλλε λέγουσα διηλθον διὰ πυρὸς, καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγές με εἰς ἀναψυχήν· τοῦτο ἰδὼν ὁ ἡγεμῶν ἐνόμισεν ὁ ἀνόητος πῶς διὰ νὰ κάμουν χάριν τῆς μάρτυρος οἱ ὑπηρέται, δὲν ἔκαυσαν τὸ ὕδωρ, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐφλέχθη ἡ μάρτυς· ὅθεν σιμόνει, καὶ λέγει τῆς ἁγίας· ράντισόν με ὦ Μαῦρα νὰ ἰδῶ ἄρα καίει τὸ νερόν; ἡ δὲ ἁγία ἐγέμισε

τὰ χερίά της ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ νερόν καὶ τὸ ἔχυσεν ἐπάνω εἰς τὸ χερί του, καὶ εὐθὺς δοκιμάζοντας ἓνα δριμύτατον πόνον, ἐξεφλουδίσθη ὅλον του τὸ χερί· τότε λοιπὸν ἀπελπισθεὶς ὁ ὑπηρέτης τῶν δαιμόνων Ἀριανός, ἐπρόσβαλεν εὐθὺς εὐθὺς χωρὶς ἄργησαν νὰ κάμουν δύο στυλοῦς, καὶ νὰ σταυρώσουν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἁγίους· ὡς ἤκουσαν λοιπὸν οἱ ἅγιοι τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου τους, εὐχαριστοῦσαν ἀγαλλόμενοι τὸν Θεὸν ὁποῦ τοὺς ἠξίωσε νὰ λάβουν σταυρικὸν θάνατον διὰ τὴν ἀγάπην του, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ Θεάνθρωπος ἔχυσεν τὸ πανάχραντον αἷμά του εἰς τὸν σταυρόν, διὰ τὴν ἐδικήν μας ἀγάπην καὶ σωτηρίαν. Τότε λοιπὸν ἔλαβον οἱ δῆμιοι τοὺς ἁγίους, καὶ τοὺς ἤφεραν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, καὶ ἀγκαλιάζοντας ἕκαστος τὸν σταυρόν του, τὸν ἐφίλησε, καὶ τὸν ἐγκωμίασεν ὡς σωτήριον ξύλον, καὶ ἔπειτα ἔπασον εἰς αὐτὸν ὡσάν εἰς ῥόδα, καὶ σταυρώνωντάς τους οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμῶνος, ἔμειναν σταυρωμένοι ἐννέα ἡμέραις διδάσκοντας ὁ Ἅγιος Τιμόθεος εἰς τὸν Σταυρόν τὴν ἁγίαν, καὶ λέγωντας· μὴ δειλιάσωμεν τὰς προσωρινὰς παιδεύσεις ὦ Μαῦρα, ἐπειδὴ αὐταὶ μᾶς προξενοῦσιν αἰώνιον δόξαν ἐν οὐρανοῖς· μικρὸς εἶναι ὁ πόνος, ἀλλὰ μεγάλη ἡ ἀνταπόδοσις· πικρά φαίνονται τὰ βάσανα, ἀλλὰ γλυκὺς εἶναι ὁ Παράδεισος· μίαν στιγμὴν ἀπομένομεν, καὶ κερδιζομεν τὸν ἅπαντα αἰῶνα· ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς ὢντας ἀναμάρτητος ἐκαταδέχθη νὰ σταυρωθῇ εἰς τοῦτο τὸ ξύλον διὰ ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς τί θαυμαστὸν εἶναι νὰ γενοῦμεν μιμηταὶ τοῦ πάθους του, διὰ νὰ ἀξιωθῶμεν νὰ συνδοξασθῶμεν με αὐτὸν εἰς τὴν δόξαν του; Ταύτας τὰς νοουθεσίας λέγοντος τοῦ μάρτυρος εἰς τὴν ἁγίαν, ἔστεχον καὶ οἱ δύο στερεοὶ καὶ χαρούμενοι ἔχοντες τὸν νοῦν εἰς τὸν οὐρανόν, ὅμως δὲν ἔσωσαν εἰς τὸν πονηρὸν Διάβολον ὅσα ἔκαμε τῆς ἁγίας ὁ μισάνθρωπος διὰ τοῦ ἀσεβοῦς τυράννου λαμβάνωντάς τον ὄργανον τῆς κακίας του, ἀμὴ πρὸς τοῦτοις φαίνεται ὁφθαλμοφανῶς εἰς τὴν ἁγίαν κρεμασμένην εἰς τὸν Σταυρόν.

καὶ τῆς ἔδιδεν ἓνα ποτήρι γεμάτο μέλι καὶ γάλα κατὰ φαντασίαν, καὶ τὴν ἐπαραινοῦσε νὰ τὸ πῇ διὰ νὰ μὴν φλογίζεται ἀπὸ τὴν δίψαν· ἡ δὲ ἁγία ἐστοχάσθη τὰς πονηρὰς τοῦ τέχνας, καὶ κάμνουσα τὴν προσευχὴν τῆς, ἔγινεν ἄφαντος ἀπ' ἐμπροσθέντης· ἀλλ' ὅμως ἐλπίζοντας πάλιν ὁ ἀρχέκακος μὲ τὸν ἴδιον σχεδὸν τρόπον ἴσως καὶ τὴν ἀπατήσῃ, τί ἔκαμεν ὁ παγκάκιστος; ἐφάνη τῆς ἁγίας πῶς τὴν ἐπῆγεν ὡς ἐν ἐκτάσει εἰς ἓνα ποτάμι, τὸ ὁποῖον κατὰ φαντασίαν τὸ ἔκαμεν ὁ Διάβολος ὡσάν νὰ ᾔτον μέλι καὶ γάλα, καὶ μὲ αὐτὸ ἔπασχε νὰ γελάσῃ τὴν ἁγίαν νὰ ἐπιθυμήσῃ τὴν γεῦσιν των, ἀλλ' αὐτὴ ἡ γενναία μάρτυς, τοῦ εἶπε μὲ θεϊαν σοφίαν· κατηραμένε Διάβολε, μὲ ὅσαις τέχναις, καὶ ἐπιβουλαῖς ἐδοκίμασες νὰ μὲ ἀπατήσῃς, ἐγὼ μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ μου εἰς ὅλα σὲ ἐνίκησα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐπιθυμῶ τὰ μιὰρά σου πιότᾳ, ἐπεὶδὴ ἐγὼ πίνω ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ οὐράνιον ποτήριον ὁποῦ μὲ ἐκέρασεν ὁ Κύριος μου Ἰησοῦς. Ταῦτα τῆς Ἀγίας λεγούσης ἔφυγεν ἐντροπιασμένος ὁ Διάβολος, μὴν ἡμπερῶντας νὰ βλέπῃ νικημένον τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀπὸ ἀπαλόν, καὶ τρυφῶν γύναιον· τότε λοιπὸν ἔστειλεν ἓνα Ἀγγελον ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Χριστὸς, καὶ ἔσχεε σιμὰ εἰς τὴν ἁγίαν, καὶ τὴν ἐθαῤῥησε, καὶ πιάνωντάς τὴν ἀπὸ τὸ χέρι τὴν ἀνέβασεν ὡς ἐν ἐκτάσει εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τῆς ἔδειξεν ἓνα θρόνον ὑψηλὸν ἐστολισμένον, καὶ μίαν ἄσπρην φορεσίαν καὶ ὠραίαν, καὶ ἓνα στεφάνι, καὶ τῆς εἶπεν ὅλα ταῦτα σοῦ τὰ ἡτοίμασεν ὁ Κύριος διὰ τὰ βάσανα ὁποῦ διὰ ἀγάπην τοῦ ὑπόμεινες· ἔπειτα τὴν ἀνέβασεν εἰς ἓνα ὑψηλότερον τόπον, καὶ τῆς ἔδειξεν ἓνα ἄλλον θρόνον, καὶ μίαν σολὴν λευκὴν, καὶ ἓνα στεφάνι, καὶ τῆς εἶπεν αὐτὰ εἶναι τοῦ ἀνδρός σου Τιμοθέου· καὶ ἡ διαφορὰ ὁποῦ ὁ ἐδικός του τόπος εἶναι ὑψηλότερος, δηλοῖ πῶς αὐτὸς ἐστάθη ἡ αἰτία τῆς σωτηρίας σου· ἦλθε λοιπὸν ἡ ἁγία εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς, καὶ λαβούσα πληροφορίαν τῆς δόξης ὁποῦ τοὺς ἡτοίμασεν ὁ Κύριος, χαίροντες καὶ ἀγαλ-

λόμενοι παρέδωκαν τὰς μακαρίας τῶν ψυχὰς εἰς χεῖρας Κυρίου· τῇ τρίτῃ τοῦ Μαίου Μηνός· τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖσε εὐσεβῶν, δίδοντας τῶν Στρατιωτῶν ποσότητα χρημάτων, ἐκατέβυσαν τὰ ἁγία τῶν Λειψάνα, καὶ τὰ ἔθαψαν ἐντίμως, καὶ εὐλαβῶς ἐντιμὸς τόπος δοξάζοντες τὸν Θεὸν ὁποῦ δυναμώνει τοὺς δούλους του, νὰ πά-
 τοῦν ἐπάνω ὄψεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ. Ὡς ἀνδρεία τῶν ὁπλιτῶν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὡς ἔργα θαυμαστά καὶ ἐξαίσια, τὰ ὁποῖα βλέπωντάς τα, ὄχι μόνον οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ οὐράνιοι Ἀγγελοι ἐξεπλάγησαν· πῶς ἡ πηλὴν καὶ φαρτὴ οὐσία ὡς ἄ-
 ὕλος ἐνεκαρτέρησεν εἰς τὰ βάσανα, καὶ ὡς ἀδάμας ἔμεινεν ἀμά-
 λaktos εἰς τὸν ἄκμωνα τῶν παθημάτων· διὰ τοῦτο καὶ ὁ στε-
 φοδότης Χριστὸς εἰς μὲν τὸν οὐρανόν, τοὺς ἐτεφάνωσεν ἐνδόξως μὲ τὸν ἀμαράντινον ἐκείνον τῆς δόξης σέφανον· εἰς δὲ τὴν γῆν, ὁποῦ εἶναι Ναὸς τῶν μαρτύρων, ἐκεῖ κατοικοῦσα ἡ χάρις τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἐνεργεῖ ἄπειρα θαύματα· ἰατρεῖαι πυρέσσοντας· ὠμμάτων τιφλοὺς· θεραπεύει παραλύτους· διώχνει ἀπὸ τοὺς κακῶς πάσχοντας τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα εἰς δόξαν τῶν ἀ-
 θληφόρων καὶ καύχημα· ἀπὸ τὰ ὁποῖα προσφέρνω μερικὰ εἰς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν αὐτῶν του θεραπόντων ἐνδόξων ἀθλητῶν. Ἐδὼ εἰς τὴν Νῆσον Ζακύνθου εἰς χωρίον Μαχαιράδον οἰκοδομήθη ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς ἓνας περικαλ-
 λῆς Ναὸς τῶν ἁγίων μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας, εἰς τὸν ὁποῖον, ἐνεργοῦνται καθεκάστην ἄπειρα θαύματα· μία γυνὴ πά-
 σχουσα ἀπὸ τοῦ πονηροῦ δαίμονος, τὴν ἐπῆγαν οἱ συγγενεῖς τῆς εἰς τὸν Ναὸν τῶν ἁγίων, καὶ ἐπεὶδὴ ἐδοκίμαζεν ὁ δαίμων νὰ πνί-
 ξῃ αὐτὴν τὴν τρισαθλίαν εἰς τὰ ὕδατα, τὴν εἶχον δεδεμένην ἐμ-
 προσθεν τῆς εἰκόνος τῶν μαρτύρων· ὅθεν αὐτὴ μία τῶν ἡμερῶν λύσασα τὰ δεσμὰ ἔπεσεν ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς ἓνα πηγάδι ὁποῦ εἶναι σιμὰ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκεῖ ἔκαμε τρεῖς ὥραις ἕως

ὁποῦ ἐρευνῶντες οἱ συγγενεῖς τῆς, τὴν εὕρικαν, ὧ τοῦ θαύματος, ἐπάνω εἰς τὰ νερά· τὴν ῥωτοῦν πῶς καὶ δὲν ἐβράχει; καὶ αὐτὴ ὡμολόγησε παῤῥησία πῶς ἡ ἀγία Μαῦρα τὴν ἐκράτει ἀπὸ τὰ μαλλιά, καὶ δὲν τὴν ἄφηκε νὰ βυθισθῇ· εὐγάνωντάς τὴν λοιπὸν, εὐθὺς ἰατρεύθη, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν οἶκόν τῆς δοξάζουσα τὸν Θεόν, καὶ τὴν θαυματουργὸν Μάρτυρα. Τὸ αὐτὸ θαῦμα ἐγένετο καὶ εἰς ἓνα νέον δαιμονιζόμενον· εὐθὺς ὁποῦ εἶδε μόνον τὴν εἰκόνα τῆς ἀγίας, ἔφυγεν ἀπ' αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ γενόμενος ὑγιής, ἐδόξαζεν ἀκαταπαύτως τὸν Θεὸν κηρύττωντας πανταχοῦ τὸ ὑπερφυές θαῦμα τῆς ἀγίας. Εἰς τοὺς 1801 κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῶν ἁγίων, τῇ ὥρᾳ τοῦ ὄρθρου, εἰς τὸν καιρὸν τῆς δοξολογίας, εὐρισκόμενοι ὅλοι οἱ ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι τὰς ἱερατικὰς τῶν στολῶν, καὶ πλῆθος πολὺ τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἀπὸ τὴν χώραν, καὶ ἀπὸ τὰ πέριξ χωρία διὰ νὰ ἐορτάσουν τὴν πανήγυριν τῶν ἁγίων, καὶ νὰ ἀκολουθήσουν, καὶ εἰς τὴν λιτανεΐαν, ὁποῦ κατὰ τὸ ἔθος ὕστερα ἀπὸ τὸν ὄρθρον γίνεται· λοιπὸν ἔχοντες οἱ ἐπιτηρηταὶ τοῦ αὐτοῦ θεοῦ Ναοῦ μέσα εἰς τὸ κιβώτιον ἤγουν μὲν μίαν ἀρκετὴν ποσότητα μπαρουτι δι' αὐτὴν τὴν ἐορτὴν, δὲν ἤξεύρω πῶς ἀναψεν αὐτὴ ἡ καυστικὴ κόνις· ὧ καὶ τί τερατῶδες θαῦμα; ἀγκαλὰ καὶ ἡ ποσότης τῆς κόνεως νὰ ἦτον ἀρκετὴ νὰ καταδαφίσῃ ὅχι τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλ' ὅσον ἓνα φρούριον, μ' ὅλον τοῦτο ἀνάβωντας τὸ μπαρουτὶ ἔκαμεν εἰς τοὺς περιστῶντας μίαν μεγάλην καὶ ἀσυνάθιστον βροντὴν, καὶ ἓνα σεισμὸν ὁποῦ ὅλοι οἱ εὐρεθέντες ἔμειναν ὡς νεκροί, καὶ ἀπαντήχεναν τὸν θάνατόν τους· σχίζεται λοιπὸν εἰς μέρη τὸ κιβώτιον, καὶ ἀπετώντας ὡς τόσοι κεραυνοὶ μῆτε δεξιὰ, μῆτε ἀριστερά εἰς τὸ πλῆθος, τὰ μέρη ἐκτύπησαν τὰ παράθυρα, καὶ συναθλώντας τοὺς καδινάτζους ἔφυγεν ἔξω ἡ φλόγα μαζὺ μὲ τὰ ἀναμμένα κομμάτια διωκόμενα ἀπὸ τὴν ἀγίαν χωρὶς νὰ βλαφθῇ μῆτε ὁ Ναός, μῆδ' οἱ εὐρεθέντες· τοῦτο τὸ μέγα θαῦμα βλέ-

ποντας οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαὸς ἔκραζαν ὅλοι ὁμοθυμαδὸν μέγας εἰ Κύριε, καὶ θαυμαστός ἐν τοῖς ἔργοις σου δόξα σοι ἕως ὧδε· κάνω τέλος εἰς τὰ θαῦματα τῶν μαρτύρων χάριν συντομίας σιωπῶντας· τ' ἄλλα ὁποῦ ἀενάως ἐνεργεῖ ὁ Θεὸς εἰς δόξαν τῶν θεραπόντων του.

Τοῦτο εἶναι τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων εὐλογημένοι μου Χριστιανοί. Τοιουτοτρόπως ἐπολιτεύθησαν· οὕτως εὐηρέσθησαν τὸν Θεόν· ἔτι ἐνίκησαν τὸν Διάβολον, καὶ ἔστησαν κατὰ τῆς πλάνης τῆς ἑαυτῶν νίκης τὰ λαμπρά τρόπαια. Ἡμεῖς δὲ ἀδελφοί μου ὁποῦ ἐορτάζομεν τὴν μνήμην αὐτῶν, μὴν πανηγυρίζομεν μὲ χοροὺς καὶ τραγούδια, ἐπειδὴ αὕτη εἶναι τοῦ Διαβόλου πανήγυρις· ὅχι μὲ πολυφυχαίς, καὶ μέθαις, καὶ ἀσελγείαις, διὰ τὴν αὐτὰ ἔκαμναν εἰς τὰς μιαιράς των ἐορτὰς οἱ Ἕλληνες οἱ τυφλοὶ καὶ ἀναίσθητοι ὁποῦ δὲν ἀκαρτεροῦσαν κρίσιν καὶ ἀνταπόδοσιν. Ἡμεῖς δὲ, ὁποῦ ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ὁμοουσίου Τριάδος, καὶ ἐφωτίσθημεν μὲ τὸ Εὐαγγελικὸν φῶς τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως, ἃς κάμνωμεν ἔργα ἅξια τῆς πίστεώς μας, λέγω δὴ· θέλετε Χριστιανοί νὰ ἐορτάσετε ταύτην τὴν ἀγίαν ἐορτὴν ἁξίως; ὑπάγετε μετ' εὐλαβείας καὶ πίστεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, στολισμένοι ὅχι μὲ λαμπρὰ καὶ πολυτελῆ φορέματα, ἀλλ' ὅσον συνείδησιν ἀγίαν καὶ καθάραν, ἀφήνωντας τὰς ἐχθρίτας, τὸν φθόνον, καὶ πᾶσαν ἄλλην κακίαν κατὰ τοῦ πλησίον σας· καὶ ἀφ' οὗ εὐγῆς ἀδελφὲ ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας, θεώρισε δεξιὰ σου, καὶ ἀριστερά σου καθὼς ἔκανεν ἐκεῖνος ὁ Ἀβραάμ, καὶ ἂν εἶδῃς γυμνὸν ἐνδυσέτον· καὶ ἀνίσως καὶ εἶδῃς πεινῶντα χόρτασέ τον, καὶ ἂν εἶδῃς ξένον ἑπάρé τον εἰς τὸ σπῆτι σου, καὶ τότε ναὶ καὶ τὸν Θεὸν εὐχαριστᾷς, καὶ τοὺς ἁγίους εὐφραίνεις πανηγυρίζωντας καθὼς πρέπει τὴν μνήμην τους· μὴν στοχαζόμεθα ἀγαπητοί μου νὰ σωθῶμεν μὲ μοναχὴν τὴν πίστιν χωρὶς ἔργα, διὰ τὴν καθὼς λέγει ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος, ὅτι λογὴς εἶναι ἀδύνατον νὰ ζῇ

τὸ κορμί μας χωρὶς τὴν ψυχὴν, ἔτι· εἶναι ἀδύνατον νὰ σωθῶ-
 μεν καὶ ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ χωρὶς τὰ χριστιανικά ἔργα. Ἔως πό-
 τε ἀδελφοί μου νὰ εἰσθε προσηλωμένοι εἰς τὴν γῆν ὡς ἄλογα ζῶα,
 χωρὶς νὰ ἀσκηῶντε τὰ ὀμματά σας εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν πατρίδα
 μας; δὲν ἀκούετε τὸν μακάριον Παῦλον ὁποῦ σᾶς διδάσκει λέ-
 γοντας, ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἡγοῦν ἀν-
 θρωπε τί κοπιᾷς νύκτα καὶ ἡμέραν εἰς τούτην τὴν πρόσκαιρον
 κατοικίαν σου ὁποῦ σήμερον εἶσαι ἐδῶ, καὶ αὔριον ὑπάρχεις εἰς
 τὸν οὐρανὸν ὁποῦ εἶναι ἡ αἰώνιος πατρίδα σου; Ἐντροπή μεγάλη
 εἶναι εἰς τοῦ λόγου σας ἀκροαταί μου νὰ μὴν εἶναι ἄλλη ἢ φρον-
 τίδα σας παρὰ νὰ ἀγοράσετε τῶρα ἐκεῖνον τὸν ἀμπελῶνα, αὔρι-
 ον ἐκεῖνον τὸν ἐλαιῶνα· μεθ' αὔριον ἐκεῖνο τὸ ὀσπῆτιον, χωρὶς
 νὰ βάνετε εἰς τὸν νοῦν σας πῶς ἀνίσως καὶ ἤθελε γένετε ἄλλος.
 Ἀλέξανδρος νὰ ἐξουσιάσετε σχεδὸν ὅλην τὴν οἰκουμένην, αὔριον
 ἔρχετε τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου, καὶ κόπτωντάς σας τὴν ζωὴν.
 ἄλλο δὲν πέρνετε μαζύ σας, παρὰ τὰ νεκροτάφιά σας· ἐπεὶ δὲ κα-
 θὼς λέγει ὁ προφήτης, γυμνοὶ ἐξήλθετε ἐκ κοιλίας μητρός σας,
 γυμνοὶ πάλιν καταβαίνετε εἰς τὴν κοιλίαν τῆς γῆς τῆς μητρός
 σας· καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ μέ τόσους κόπους, καὶ ἰδρῶτας ἴσως καὶ
 ἀδικίας, καὶ ἀρπαγὰς ἀποκτήσετε τίνι ἔσται; καθὼς λέγει Χρι-
 στὸς ἡ ἀλήθεια εἰς τὸ Εὐαγγέλιον· ἡγοῦν τὰ κληρονομοῦν πολ-
 λαῖς φοραῖς, καὶ οἱ ἐχθροὶ σας καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν θέλετε· καὶ
 αὐτοὶ μὲν χαίρονται τοὺς κόπους σας, σεῖς δὲ κολαζόστανε πικρὰ
 μέσα εἰς ἐκείνην τὴν αἰώνιον κόλασιν, μετὰ τὸν ἀσπλαγχνον ἐκεῖνον
 πλούσιον, χωρὶς ἐλπίδα ἀνέσεως· ἀλλ' ὁμως τὴν σήμερον ἀλλοί-
 μονον ὅλοι ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τὴν εὐθείαν ὁδόν· πάντες ἐπλανή-
 θημεν ἅμα ἡχρειώθημεν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως
 ἑνός· καὶ πρῶτοι λέγω ἡμεῖς οἱ ἱερεῖς πρέπει νὰ λάμπῃ εἰς ἡ-
 μᾶς ἡ ἐνάρετος ζωὴ, νὰ φωτίῃ τοὺς χριστιανούς, καθὼς λάμπει
 ὁ αἰσθητὸς οὗτος ἥλιος εἰς ὅλην τῆς γῆς τὴν περιφέρειαν κα-

θὼς μᾶς παργγέλει καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον.
 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ἡμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὅπως
 ἴδωσιν ἡμῶν τὰ καλά ἔργα, καὶ δοξάζουσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν
 ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Λοιπὸν πρῶτον κάμνοντες ζωὴν ἀξίαν τοῦ ἐ-
 παγγέλματος, μὴν ἀκνηρευώμεθα καὶ νὰ διδάσκωμεν τὰ λογικά
 μας πρόβατα τὴν ἀκτημοσύνην, τὴν δικαιοσύνην, τὴν ταπεινώσιν,
 τὴν ἀγάπην εἰς τοὺς πάντας, καὶ καθεξῆς ὅσα ἔργα ἀρέσουν τοῦ
 Θεοῦ. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀνίσως, καὶ εἰς τὸν πόλεμον νικηθῇ ὁ ἐ-
 ξουσιαστικὸς τοῦ στρατεύματος, καὶ θανατωθῇ, τί θέλει γένουν οἱ στρα-
 τιῶται παρὰ νὰ κινδυνεύουν εἰς τὸ ἄκρον; ἡ ἀνίσως ὁ ποιμὴν
 τῶν προβάτων ἤθελε χαθῇ, ἄρα τὰ πρόβατα δὲν ἦτον διεσθαρ-
 μένα; ἔτι καὶ ἡ ἐδική μας ἀκνηρία, καὶ ἀμέλεια, ἀλοιμόμονον πό-
 σους στέλνει εἰς ἐκεῖνο τὸ ἀφεγγές χάος τοῦ Ἄδου ἀνίσως ὁ-
 μως, καὶ μία ψυχὴ ἤθελε κολασθῇ ἀπὸ τὴν ἀμελείαν μας, ἔχει
 νὰ τὴν γυρεύσῃ ἀπὸ ἡμᾶς ἀδελφοί μου ὁ δικαίος Κύριος μετὰ ὁρ-
 γήν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, καὶ θέλωμεν κολασθῇ αὐστηρὰ δι' αὐτήν,
 τί θέλωμεν γένῃ ἀνίσως, καὶ ἀπὸ ὀλίγην μας ἐπιμέλειαν ὑπερουν-
 ται τῆς δοξῆς τοῦ Κυρίου οἱ ἐνορίται μας; διὰ τοῦτο ἀπ' ἐδῶ
 καὶ ἐμπροσθεν ἅς διδάσκωμεν μετὰ το ἔργον, περιστότερον ἀπὸ τὸν
 λόγον τὰ λογικά μας πρόβατα, διὰ ν' ἀκούσωμεν ἐν ἐκείνῃ τῇ
 ἡμέρᾳ, εὖ δούλοι ἀγαθοὶ καὶ πιστοὶ εἰσέλθετε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
 Κυρίου σας· καὶ ὑμεῖς οἱ μοναχοὶ καὶ μονάστρις, μὴν σοχασθῇ-
 τε πῶς ἡ πολιὰ καὶ τὰ μαῦρα ῥάσα σας σώνουν καθὼς λέγει καὶ ὁ
 μέγας Βασιλεὺς, ἀμὴ ἡ παρθενία, ἡ ἀκτημοσύνη, ἡ ταπεινώσις,
 καὶ μάλιστα ἡ ἐλεημοσύνη πρὸς τὸν πτωχόν, καὶ πένθητα· αὐτὰ
 τὰ ἔργα σᾶς ὁδηγοῦν ἕως εἰς τὴν θύραν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐσεῖς
 ὦ γυναῖκα, ἀφήσετε ταῖς κατάχριστις ἀναμεταξύ σας σχολάσετε
 τοὺς φλόγους, πύστετε τὰ σκά νδαλα· καὶ ὅταν πηγαίνετε εἰς τὴν
 Ἐκκλησίαν, μὴ περιεργάζεσθε τί φορεῖ ἡ μία, ἡ τί ἡ ἄλλη,
 ἀμὴ μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ κατανύξεως, λατρεύετε τὸν ἀόρατον

Κύριον παρακαλοῦντες αὐτὸν νὰ συγχωρῇ τὰ σφάλματά σας, καὶ νὰ ριζώσῃ τὸν φόβον τοῦ εἰς τὴν καρδίαν σας, καὶ ἔτι προσφέροντες τὴν πρέπουσαν πίστιν εἰς Χριστὸν, καὶ τὴν χρεωστούμενην ὑπακοὴν εἰς τοὺς ἄνδρας σας τοὺς νομίμους καθὼς ἔκαναν καὶ τὸν παλαιὸν καιρὸν αἱ ἁγίαι ἐκεῖναι γυναῖκες, θέλει ἀξιοθῆτε τῆς ἀνεκφράστου χαρᾶς. Καὶ ἐσεῖς ὡ ἀδελφοί μου χριστιανοὶ μὴ ἐξοδιάζετε τὸν καιρὸν σας εἰς πάθη καὶ ἀσωτείας· μὴ μολύνετε τὴν ψυχήν σας με ἀρπαγᾶς, φόνους, ψευδομαρτυρίας, φόβους, καταλαλιάς, μοιχείαις, καὶ ὅσα ἄλλα μισεῖ ὁ Θεός, καὶ ἀγαπᾷ ὁ ἐφευρετὴς τῆς κακίας Διάβολος· καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ μισήτε νὰ σᾶς τὸ κάμῃ ἄλλος, μὴ τὸ κάμνετε ἐσεῖς εἰς ἄλλον· ἐπειδὴ ὅχι μόνον ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς παραγγέλλει εἰς τὸ θεῖόν του Εὐαγγέλιον καθὼς θέλετε ἵνα πιάσῃ ὑμῶν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ νόμος τῆς φύσεως διδάσκει· ὁ σὺ μισεῖς, ἐτέρῳ μὴ ποιεῖς. Ταῦτα ἂν φυλάξωμεν ἀγαπητοί μου θέλωμεν ἀπεράσῃ καὶ ἐδῶ πρόσκαιρα τὴν ζωὴν μας εἰρηνικὴν, εὐτυχισμένην, καὶ ἄλυπον, ἐκεῖ δὲ θέλει ἀξιοθῶμεν τῆς μακαρίας καὶ αἰδίου ζωῆς τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ συναϊδίου αὐτοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Παναγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ αὐτοῦ πνεύματος τῆς ἐνιαίας θεότητος ἧς ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος νῦν, καὶ αἰ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Θυμὰ εὐώδεις τῷ Κυρίῳ, προσηνέχθητε σφαγῇ ἐθελουσίῳ ξυνωρίς ἱερὰ, Τιμόθεε, καὶ Μαῦρα, εὐλογητὸς κραυγάζοντες ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πῦρ ὅπερ ἦκεν Ἰησοῦς μου, εἰς τὴν σύμπασιν βαλεῖν Μάρτυρες θεοὶ, καθαψάμενον σῆς, ψυχῆς ὅλως οὐκ εἶχ, σέργειν ἀλλ' ἔφατε, ὁ Χριστὸς πέλει ὁ πλάστης.

Σκότος παθὼν ἐπιπολάζον, πρὸς τὴν χάρυβδιν, ὡθεῖ με ὁσημέραι, δυσωπῶ σὺν ὑμᾶς ρυσθῆναι σὺν ἐκέτῃ Μαῦρα θείαις πρεσβείαις σου καὶ Τιμόθεε λιταῖς σου.

Ῥώμη ῥωννύμενοι Κυρίου, κατησχύνετε Ἀριανοὺ τὸ θράσος, καὶ σὺν τούτῳ σερβῶς, τὴν χάραν τοῦ Βελίαρ, συνθλάσαντες τὰ τρόπαια ἤρατε νίκης ἀθλοφόροι.

Ῥεῖθροις αἱμάτων σου τρισμάκαρ, ἐναπέπνιξας τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, καὶ καρδίας πιστῶν ἀρδεύσασα τὸν στάχυν, τῆς πίστεως ἐπαίπνας, ἐν αὐταῖς Μαῦρα στερεόφρων.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος παρθένε Ἀαρών σε, ἡ βλαστήσασα ἐτύπου ἀραρότως· ὡς γὰρ αὕτη καρπὸν, ἐβλάστησε τὸ πάλαι, οὕτω καὶ νῦν ἐξήνησας, τὸν τῆς φύσεως Δεσπότην.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει

Θιάσονται, εἰς οἶκον τῶν Μαρτύρων, ἀθροισθέντες ὁμοῦ, ὑμνήσωμεν συμφώνως, Τιμόθεον, καὶ Μαῦραν ἀνακράζοντες, ῥύσασθαι γενένης, μάρτυρες γενναῖοι ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Τῶν Τυράννων, ἄρδην νενικημένων, τῶν βρασμάτων, λεβήτων ὡς ἐσβεμένων, θεωροῦντα τὰ πλήθη πάντα ἔκραζε· μέγας εἰ Θεέ μου, ὁ τοὺς ἀθλοφόρους, ἰσχύων παραδόξως.

Ἰσμάτων, προχέεις θεῖα ῥεῖθρα, τοῖς αἰτοῦσιν ἐν πίστει ὡ ἀθληφόρε γενναίοφρων Μαῦρα μεγαλώνουμε· ἐφόδους δαιμόνων, βροτῶν ἀπελαύνεις, τῇ θεῖᾳ σου ἐντεύξει.

Γλώττης ἤχος, οὐ σθένει οἷα θίμις, τοὺς σοὺς Ἀθλοῦς, οὓς ἔτλης ἀθληφόρε, μεγαλομάρτυς ὄντως διηγήσασθαι ἀτονεῖ γὰρ πᾶσα, ἐπάξιον πρὸς ὕμνον, καὶ εὐγλωττος ὑπάρχει.

Δόξα.

Τρία φῶτα, δοξάζω εἰς αἰῶνας, τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Θεῖον Πνεῦμα, τὴν ἐνιαίαν φύσιν καὶ Θεότητα τὴν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ποιήσαντες τὸν Κόσμον, παντοδυνάμῳ λόγῳ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Κόσμου διάσωσα Παρθένε, χαῖρε νόων, ὄντως χαρὰ, καὶ θυμηδία, χαῖρε Παρθένων δόξα, καὶ κραταίωμα, χαῖρε Παναγία, ἐλπίς, καὶ προστασία, ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Τὸ ὄμμα ἀνατείναντες πρὸς Θεὸν, τῷ σταυρῷ τὰς παλάμας ἐξηπλώσαν οἱ ἀθληταί, πάθος μιμητάμενοι τὸ σεπτόν, καὶ ἔκραζον γηθόμενοι, Δέσποτα ἐνίσχυσον νῦν ἡμᾶς ἐπιρροῆς δὲ ὡφθὴ πάρεμι λέγων μὴ πτοῖσθε, δεῦρο εἰς εὐκλειαν οὐράνιον.

Τῷ θρόνῳ τῷ ἀστέκτῳ τῆς τριλαμποῦς, τρισηλίου Θεότητος Ἅγιοι περιχρῶς, νῦν περιπολοῦντες σὺν νοεραῖς, Ἁγγέλων ταῖς δυνάμεσι, καὶ χοροῖς Ἁγίοις τῶν ἀθλητῶν, μέμνησθε δυσωπούμεν, ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων, μνήμην τὴν Θεῖαν, καὶ πανέορτον.

Τῇ Θεῇ ἐλλαμψθέντες γνώσει Χριστοῦ, οἱ σεπτοὶ ἀθληταί προσενήνοχον αἷμα αὐτῶν, ἄμωμον θυσίαν σοὶ τῷ Θεῷ σταυρῷ δὲ θανατούμενοι, εἰς ὕψος ἀνέβησαν οὐρανῶν τρυφῶντες δὲ σοῦ κάλλους, ἀφράστου αἰωνικῶς, κόσμον φρουροῦσιν οἱ πανένδοξοι.

Ἐξέστη τοῖς σοῖς λόγοις Ἀριανός, Τυράννος οἷς ἔκραζες λέγουσι, ὅτι ἐθνῶν, εἰδῶλα δαιμόνια πέλει δὴ. Ὁ δὲ Χριστὸς ὁ Κύριος, πέφυκεν ἀπάντων δημιουργός· ὃν περ τιμῶ, καὶ σέβω, καὶ δι' αὐτὸν αἰρούμαι, ἀποθανεῖν ὧ Μαῦρα ἐνδοξε.

Δόξα.

Ω' Θεῖα τοῦ Δεσπότη, καὶ Ἰερὰ ξυνωρίς δυσωπῶ ὁ οἰκτρώ-

πατος, δέξαι εὐμενῶς, τουτί μοι τὸ δῶρον εἷς Χριστός· λεπτὰ προσεπιδέξατο, χήρης ὃν ἰκέτευς ἐκτενῶς· δοῦναι παισμάτων λύσιν, καὶ δόξης με ἀρρήτου μέτοχον δεῖξαι τὸν ἀνάξιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ σκέπη, καὶ βοήθεια, καὶ ἐλπίς, τῶν πιστῶν σὺ ὑπάρχεις μητρόθεε, ἐπεὶ φρικτῶς ἔφυς εἷς Ἥσαϊας χρησιμοδοτεῖ, βουλῆς μεγάλης Ἁγγέλον, ὃν περ ἐκλιπάρει τοῦ Παρισχεῖν εἰρήνην Ἐκκλησίᾳ, κάμοι δὲ σωτηρίαν, ὦ Παναγίε κοσμοσώτῃρε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

τῶν φιλεόρτων σύλλογος, λαμπρῶς ἀνευφημήσωμεν, τοὺς ἀριστέας Κυρίου, καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης· Τιμώθεον τὸν ἐνδοξόν, καὶ Μαῦραν τὴν αἰοδιμον, συμφώνως ἐορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν γὰρ ἀπαύστως ἐκλιμπαροῦσι τὸ θεῖον.

Ἔτερον.

Ἐωσθέντες Θεῇ χάριτι, Μάρτυρες γενναιότατοι, Τυράννου πάσῃς μανίαν, καὶ ἀθείας τὸ ὄρκος, ὠλέσατε παντέβιοι, τε λέως θανκτούμενοι διό, καὶ νίκης σεφάνους, ἐδέξασθε ἐπαξίως, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Κυρίου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἶνους ἡχος α'. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

τῶν φιλεόρτων χορεῖται δεῦτε ὑμνήσωμεν, τὴν Θεῖαν ξυνωρίδα, ἀγιώτατον ζευγος, τὸ κλέος τῶν Μαρτύρων, καὶ καλλονήν, Ἐκκλησίας τὸ ἔρεισμα Μαῦραν τὴν ἐνδοξὴν ἅμα τῷ Ἰερῷ, Τιμοθ. μακαρίζοντες.

Τῇ παμφαεῖ Πανηγύρει τῶν Ἀθλητῶν τοῦ Χριστοῦ, εὐωχηθῶμεν πάντες οἱ φιλέορτοι πίστει· αὐτῶν τὰς ἀριστείας ἄδοντες

νυν, Τιμοθέου, καὶ Μαύρας τε ἀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάζοντα αὐτοὺς θαυμαστῶς.

Ὑφηγητὴν Ἐκκλησίᾳ τῶν Πενάπειων σοφὸν, οἶδε σὲ ὦ τρισμακάρο· ὑπὲρ ἧς, καὶ ὑπέστης, βασάνους ἀνηκέστους οἷα ποιμὴν, ἀγαθός, καὶ ὑπέρκαλος· Μαύραν συνέριθον δὲ ἀναλαβὼν, τῷ Χριστῷ νυν συναγάλλεσθε.

Τὴν Ἱερὰν ξυνωρίδα ἀνευφημήσωμεν, Τιμόθεον τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἑνδοξὸν Μαύραν, τοὺς πλάνης καθαιρέτας, καὶ Ἀθλητάς, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ γὰρ ἀπαύτως τὸ θεῖον ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκτεύουσι σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξῃ, ἤχος πλ. β'.

Δεῦτε Φιλομάρτυρες πάντες μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν σήμερον, τοὺς γενναίους ὀπλίτας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Τιμόθεον τὸν ἀήττητον ἀριστεύον, ἅμα τῇ Ἀθλητῶρι Μαύρᾳ μεγαλομάρτυρι τοὺς τῆς πλάνης ὀλοθρευτάς τε, καὶ καθαιρέτας, ἡμῶν δὲ προμάχους, καὶ ἀντιλήπτορας· οὓς ἡ τριὰς, καὶ ζῶντας, καὶ μετὰ πρότιμον μεγάλῳ· ἐδόξασε τοῖς ἀπείροις θαύμασιν· οἱ καὶ πρεσβεύουσιν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νυν τῆς Ἑορτῆς. Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὦ πανθύμαστε ξυνωρίς, πανσέβαστον ζευγος γενναίοτατοι ἀθληταί· Τιμόθεε μάρτυς, σὺν τῇ σεπτῇ συνάθλῳ Μαύρᾳ τῇ στεφφοτάτῃ, ἡμῶν τὸ καύχημα.

ΕΓΚΩΜΙΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

ΕΝ Τῇ ΜΝΗΜῃ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΤΕ ΚΑΙ ΜΑΤΡΑΣ

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἦχος α'. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Τῆς ζωῆς τοῦ Κόσμου, ἐγερθείσης φοικῶς, οἷα περ προειβή-

κείας ἐκ μνήματος, μνήμη τῷγασε τῶν θείων ἀθλητῶν.

Ὡς Δυὰς Ἀγία, Μαύρα Μάρτυς Χριστοῦ, σὺν συνεύῳ τῷ λαμπρῷ Τιμοθέῳ νυν, διασώσατε ἡμᾶς ἐκ τῶν δεινῶν.

Στρατευθεῖσα πλάνη κατὰ πάντων πιστῶν, ἡδαφίσθη ξυνωρίδος παλαίσμασι, Τιμοθέου τε καὶ Μαύρας τῆς στεφφοῦς.

Εἰς ὑπάρχει Κόσμου, Ποιητῆς ὁ Χριστός, ἔργα δὲ ἀνθρώπων πέλει τὰ εἰδῶλα, Μαύρα ἐκράζεν εἰς ὅψιν δυσμενῶν.

Αὐτοκλήτως ἤκες ὦ δυὰς Ἱερὰ, ὄντως εἰς τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ τὰ σκάμματα, ἀποτότῳ κηρύττουσα τὸν Χριστόν.

Τὰς μετεωρήσεις, τροχοῦ Μαύρα σοφῶς, οἷα ἀναβάσεις λελόγισαι, ταύτας ὁδηγούσας εἰς Οὐρανόν.

Οὐ θαπείαι Μαύρα, οὐκ αἰκίαι δειναί, οὐκ αὐτός τε ὁ βίαιος θάνατος· ὅπως ἴσχυσε χωρῆσαι σε Χριστοῦ.

Σιλωᾶμ ὡς ἄλλος ὁ ναός σου σεμνὴ, Μαύρα ἀθλητὸς γνωρίζεται, τοὺς νοσοῦντας ἐξιώμενος πιστοῦς.

Φρέατι πεσοῦσαν, δαιμονῶσιν δεινῶς, Μαύρα ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς ταύτην δράξασα, διεφύλαξας θανάτῳ τοῖν ἀμφοῖν.

Εἰ ὁ κώδων μέγας, τοῦ ναοῦ σου σεμνὴ, ἀλλ' ὕψους ὡς πεσῶν κατὰ κάραν παιδός, οὐ συνέθλασεν αὐτὴν περ οὐδαμῶς.

Δόξῃ.

Ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, τὴν Τριάδα τρανῶς, καὶ τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι πέλουσαν, ἀνεκλήρυξας ὦ Μαύρα σταθερῶς.

Καὶ νυν.

Παναγία Κόρη, ἡ ἐλπίς τῶν πιστῶν, δυσωπῶσε ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως φάνηθι, προστασία μου, καὶ γὰρ πέλεις ἀγαθή.

Στάσις β'. Ἄξιον ἐστίν.

Ὁφθης προσφορά, καὶ δεκτὴ θυσία μάρτυς Μαῦρα, ἱερεῖον ἁ-
μων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὀλοκάρπωσης, καὶ θυμα καθαρὸν.

Σκηπτρον τὸν σκυρὸν, ἐν χερσὶ κατέχον θεῖον ζεύγος, κατὰ
τῆς ἀπάτης εἰδώλων ἐστράτευσας, καὶ τὸ τρόπαιον ἀνύψωσας
λαμπρῶς.

Ἠλιος σφῶς, σὺ ὀλόφωτος ὦφθης ὦ Μαῦρα, ἀμαυρώσασα
εἰδώλων σκοτόμειναν σελασφόροις σου, ἀκτίσει ταῖς ἱεραῖς.

Παῖδα θαυμαστῶς ὑφορρόφου ἐκπεσόντα πύργου, τῶν κωδῶ-
νων σοῦ Νιού Μῦρα ἔστωις βοηθόνσε ἐπικαλεσάμενον εὐλαβῶς.

Σήμερον λαμπρῶς, Παναπέων ἐορτάζει κώμη, ἀθλητὴν σου
Μαῦρα ἀήτητε, σὺν αὐτῇ δέ, καὶ ἡ Μαχαίραδων περιχαρῶς.

Ἄνθρωπος τῶν πιστῶν ἐν σοὶ γέγηθε Μαῦρα σεβρόφρων. κτησά-
μενός σε μεσίτιν πρὸς Κύριον, καὶ προστάτιν, καὶ ἀκεσρίδα τῶν
παθῶν.

Κόνει καυστικῇ, πυρπολῆσαι σὸν Ναὸν Μαῦρα Βελίαρ, φθο-
νῇ βουληθεὶς δεινὸν οὐδὲν ἔδρασας, τῆς φλογὸς φυλαδευσάσης
διὰ σοῦ.

Στήθος εὐσεβῶν, συνελθόντες τῷ τεμένει πόθῳ, Μαῦρας ὡς
ἐκρήνης ἀρύσκαθε λαμα, νοσημάτων κατάλληλον ἐξ αὐτοῦ.

Πύλη τῆς Ἑδέμ, σοὶ ἠνοιχθή ἀθληφόρε Μῦρα, κακαλλωπι-
σμένην ἰδοῦσα πάθος Χριστοῦ, καὶ ἡμφιεσμένην στολὴν τὴν ἀ-
θλητικὴν.

Παῖδα θαυμαστῶς, ὑφορρόφου πύργου τῶν κωδῶνων, ἐμπε-
σόντα φανείσα Μαῦρα διέσωσας, εἰς καταπληξιν τοῦ πλήθους
τῶν ἐχθρῶν.

Δόξα.

Ἀναρχε Τρις, ἐνίστα μοι κυριαρχίαν, Μαῦρας ἱεραῖς θεαῖς
περίτωζε, τοὺς πατρεύοντας τῷ κράτει σου σεπτῶς.

Καὶ νῦν.

Δέσποινα ἀγνή, Παναγία τῶν ἀγγέλων, δόξα καὶ μερόπων
σκέπη ἡ ἀμαχος, ἐγκλημάτων μου καθάρισον πληθύν.

Στάσις γ'. Αἱ γενεαὶ πᾶται.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων, ἡγαγον γηλοσίμως, σὺν πνεύμα
πρὸς τὸν Κτίστην.

Σταυρωθεὶς ἱερίῳ, ὡς ὁ Δεσπότης κόσμου, τρυφῆς τοῦ Θεοῦ
κάλλους.

Ῥωσθεῖσα τῇ δυνάμει, τοῦ πικρακλήτου Μαῦρα, ἡτχυνας τὸν
Βελίαρ.

Ἀρθευθεῖσα ρεῖθροις, αἱμάτων σου τῆς πλάνης, ἐξήρνας χει-
μάρρους.

Ὡς τριφὴν ἡδεῖαν, λελόγισαι βιτάνους, διὰ τῶν πάντων Κτίστην.

Ξυνωὶς ἀσεβείας, οὐκ εἰμῆας λατρείαν, εὐρρων Μαῦρα γενναῖα.

Πεπάστα εἰς ὕψος, τοῦ οὐρανοῦ συν νόοις, ἄδεις Θεῷ ἀπαύτως.

Ὁ κώδων ἐκ τοῦ πύργου, πεσὼν ἐπὶ κρανίου, παιδὸς οὐδὲν ὑπέστη.

Ἰχθεοὶ αἱμάτων, ἀθλητικῶν σου Μαῦρα, ἔσβεσαν ἀθείαν.

Ξυνωρὶς ἀγία, Γερόθεις καὶ Μῦρα, τήρει ἡμᾶς ἀτρώτους.

Δόξα.

Τρις ὦ Παναγία, τὸν Κόσμον ἐν εἰρήνῃ, φύλαττε δυσωποῦμεν.

Καὶ νῦν.

Ἐλπίσμου Παναγία, ὑπάρχουσα τὸ αἶσχος, καθάρισον ψυχῆς μου.